

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
ลำตวน มุกดา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

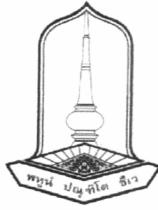

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
ลำดวน มุกดา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระของนางลำดวน มุกดา แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

.....
(อาจารย์ ดร. จิระพร ชะโน)

ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร. นฤมล เอนกวิทย์)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ)

.....
(รศ. ดร.ลักขณา สรีวิวัฒน์)

กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษากายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....

(รศ.ดร. ประวิต เอราวรรณ์)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....

(ศ.ดร.ปรีชา ประเทพา)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 29 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2556

ประกาศศุภกฤตการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักขณา สรีวัฒน์ กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ นางจำรัสลักษณ์ สุระเสน นางวนิดา ปาณินิจ นางเพิ่มสุข จันทร์ขอนแก่น และนายไชยยันต์ สุขบาล ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายอธิคุณ วิชิต รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด คณะครู บุคลากร นักเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ สมาชิกในครอบครัว ตลอดจนญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมเป็นกำลังใจแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการอบรมสั่งสอนให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจนทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าประสบความสำเร็จได้

ลำดวน มุกดา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นางลำดวน มุกดา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

เนื่องจากสมองของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำและจดจำได้อย่างถาวร การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 3 ประการคือ (1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (3) เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 3 ชนิด คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมงได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (2) แบบทดสอบคำศัพท์ จากการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ข้อซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.21-0.83 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 (3) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.26-0.87 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.77/80.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6476 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.76
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานมีความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก

โดยสรุป แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาความสามารถใน
การเรียนรู้และจดจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจึงควรส่งเสริมและพัฒนาต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	6
การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	12
การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	21
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	31
ความฉลาดทางอารมณ์	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
งานวิจัยในประเทศ	43
งานวิจัยต่างประเทศ	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	47
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	48
ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	63
สรุปผล	63

บทที่	หน้า
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	73
ภาคผนวก ข ผลการประเมินแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	108
ภาคผนวก ค แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์	113
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	127
ภาคผนวก จ คะแนนนักเรียน	134
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์	140
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	147

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการสอน	48
2	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ ...	50
3	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	59
4	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	59
5	คะแนนประสิทธิภาพกระบวนการที่ได้จากการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน คะแนนพฤติกรรมกลุ่ม และผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	60
6	ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	61
7	ค่าความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	61
8	ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	111
9	ผลการประเมินแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ	125
10	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ	128
11	ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน	130
12	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน	131
13	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน	132
14	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	135
15	คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่มของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน	136

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างมาก มีการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในการสื่อสาร ภาษาซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่สำคัญภาษาหนึ่ง ที่มีผู้คนจำนวนมากใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ในประเทศไทยก็มีการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก สื่อต่าง ๆ รอบตัวที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษมีมากขึ้น เช่น ป้ายโฆษณา แผ่นปลิว แผ่นพับ รายการโทรทัศน์-วิทยุ อินเทอร์เน็ต นอกจากการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปแล้วภาษาอังกฤษยังมีบทบาทอีกหลาย ๆ ด้าน อาทิ เช่น การค้าขายการเมืองการปกครอง การทูต การลงทุนอุตสาหกรรม การเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์ และการศึกษาจากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประการหนึ่งก็คือ การมุ่งให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) และนอกจากนี้ การเตรียมพร้อมของประชาชนสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 โดยมาตรการสำคัญประการหนึ่งได้แก่ การรณรงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลัก เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อให้คนไทยสามารถสื่อสารและเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน เนื่องจากปัจจุบันมีคนไทยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลกและภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน ตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ว่าภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนข้าราชการในสังกัดซึ่งมีจำนวน 14 ล้านคน รวมทั้งนักธุรกิจและประชาชนทั่วไปสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกควบคู่ไปภาษาท้องถิ่นและภาษาประจำชาติของตน ดังนั้น เพื่อให้เกิดมาตรการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้กว้างขวางและทั่วถึงจึงได้กำหนดให้ พ.ศ. 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนไทยมีความกล้าและสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดการเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน สามารถสร้างศักยภาพและความพร้อมของประชาชนในการก้าวสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนที่มีความรอบรู้และแข่งขันในเวทีโลกอย่างมั่นใจ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนเครือข่ายความร่วมมือด้านการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น โรงเรียนนานาชาติ สถาบันการสอนภาษาต่างประเทศ ร่วมผนึกความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถของคนไทยในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อพร้อมเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติและภูมิภาคในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554)

ปัจจุบันการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนมีความสำคัญมาก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ถ้าไม่มีความหมายของคำศัพท์ก็ไม่สามารถสื่อความหมายได้ การที่

จะเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น นักเรียนที่รู้คำศัพท์มากจำได้แม่นยำและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ผลดียิ่งขึ้น คำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ รูปคำ และความหมาย (พรสวรรค์ สีป้อ. 2550 : 128) อุปสรรคยิ่งใหญ่ประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมากคือการไม่รู้คำศัพท์ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ถูก ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อให้อ่านเข้าใจ ฟังรู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ถูก ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อให้อ่านเข้าใจ ฟังรู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ถูก ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อให้อ่านเข้าใจ ฟังรู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ถูก ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อให้อ่านเข้าใจ ฟังรู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ถูก

จากเหตุผลความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาวิธีการและกลวิธีช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะรู้คำศัพท์และความหมาย เพื่อทำความเข้าใจภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนหลากหลายวิธี ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ ของความเป็นมนุษย์ทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม (สุภรณ์ สภาพงศ์. 2545) การจัดการเรียนการสอนที่ดี ครูต้องมีความเข้าใจทักษะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถพิเศษของสมองแต่ละซีก สมองซีกซ้ายสั่งการทำงานเกี่ยวกับ คำ ภาษา ตรรก ตัวเลขจำนวน ลำดับ ระบบการคิดวิเคราะห์ สมองซีกขวาจะสั่งการเกี่ยวกับ จังหวะ ดนตรี ศิลปะ จินตนาการ การสร้างภาพ การรับรู้ การเห็นภาพรวม ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ สมองจะซึมซับข้อมูลที่บุคคลมีความสนใจในเรื่องนั้นอยู่แล้ว เชื่อมโยงกับข้อมูล ความรู้ใหม่ ประสานข้อมูลความรู้เข้าด้วยกัน ซึ่งหมายความว่า การเรียนรู้ของมนุษย์จะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. 2545 : 68-70) และการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับการทำงานของสมอง จะทำให้นักเรียนเกิดความท้าทายไม่น่าเบื่อ สามารถเรียนด้วยความสนุกสนานและเพลิดเพลินต่อเนื่องเป็นเวลานาน คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายให้กับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง รู้จักฝึกฝนศึกษาค้นคว้าสร้างองค์ความรู้หรือผลงานโดยการร่วมคิดร่วมทำและยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะหรือความสามารถซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 8 ขั้นตอนเป็นการสอนย้ำ ซ้ำทวน ด้วยปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถาวร (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554 : 64)

ผู้ศึกษาค้นคว้าปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 จนถึงปัจจุบันพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในแต่ละปีการศึกษา ต่ำกว่าเป้าหมายและเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด โดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เป้าหมายร้อยละ 80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ 66.42 ปีการศึกษา 2554 เป้าหมายร้อยละ 80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 70.29 ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักใช้กลวิธีในการจำ ทำให้จำคำศัพท์ได้น้อยเนื่องจากครูใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิมคือให้นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากซีดีประกอบการสอนพูดตามและแปลคำศัพท์ไม่ได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันอย่างหลากหลาย ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการนำเสนอผลงาน จึงทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้น้อย และส่งผลให้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนสื่อสารได้น้อย (โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด. 2553 : 10)

นอกจากนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร ที่ไม่เพียงต้องการพัฒนานักเรียนให้ เป็นคนเก่งเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย อารมณ์และสังคมของผู้เรียนด้วย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรคำนึงถึงความสำคัญดังกล่าวด้วย (กรมวิชาการ. 2551 : 89) อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมากและเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้เราไม่สามารถแยกอารมณ์ ออกจากความรู้ความเข้าใจได้ และอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรู้ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติ การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนในการคิด ความรู้สึกและการ ลงมือปฏิบัติไปพร้อมๆกัน จึงเป็นการเรียนที่ดีที่สุด ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสำคัญมากต่อการ ใช้ชีวิตประจำวัน ในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเข้าใจในตนเองและผู้คนรอบข้าง ผู้ที่มีความฉลาดทาง อารมณ์จะเป็นคนมองโลกในแง่ดี สอดคล้องกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) เป็นการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการเรียนพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน แก้ปัญหา การตัดสินใจและการวางแผนเพื่อนำไปสู่การลงมือทำจริงตามหลักการ เรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ส่งผลให้เซลล์สมองได้รับการกระตุ้นให้ทำงานและเกิดการพัฒนาก่อให้เกิด ปัญญาการคิดวิเคราะห์และปัญญาในระดับที่สูง ในการสอนแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึงความคิด พื้นฐานตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้คือสมองซีกซ้ายรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องภาษา ความคิดเชิง เหตุผล ตรรกศาสตร์และการวิเคราะห์ สมองซีกขวามีความสามารถในเรื่องการรับรู้ที่เหนือประสาท สัมผัสทั้ง 5 ความรู้สึกและการสังเคราะห์อารมณ์สุนทรียภาพ ดนตรีและศิลปะดังนั้นในการจัดกิจกรรม ใดๆต้องใช้สมองทั้งสองซีกประสานกันอย่างเป็นขั้นตอนการทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา สรุปได้ ว่าเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาวะอารมณ์ดี สดชื่น ยินดี รู้สึกปลอดภัย ผู้เรียนก็จะเรียนรู้ได้ดี ครูจึงไม่ควรชมเชย ผู้เรียน บอกผู้เรียนว่ายาก เพราะคำพูดเหล่านี้ จะนำมาสู่อารมณ์ความรู้สึกทางลบซึ่งทำให้สมองทำงาน ได้ไม่ดีการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ยาก จำเนื้อหาที่เรียนไม่ได้

จากความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อ ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำและจดจำได้อย่างถาวร ผู้ศึกษาค้นคว้าเห็นว่าน่าจะเป็นแนวทาง ในการเรียนรู้คำศัพท์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยการใช้หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สมองของ มนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด ถ้าพัฒนาศักยภาพสมองของเด็กให้ได้เรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและมีความสมบูรณ์พร้อมเป็น คนดี คนเก่ง ที่มีความสุขและมีความ ใฝ่รู้ การเรียนรู้ที่มีความสุขส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจใฝ่คว้า อยากรู้อะไรก็จะเรียนรู้ เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทำให้มีการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ สมองเป็นฐานมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถ ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอง เป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหลังจากใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
2. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้สมองเป็นฐาน และการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์หลังจากการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการทางด้านความฉลาดทางอารมณ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งแต่ละห้องละความสามารถของนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน มีความสามารถใกล้เคียงกัน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้อง
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสาระเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ฟัง - พูดและเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ดังต่อไปนี้

Unit 1 Jobs	จำนวน 1 แผน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
Unit 2 Places	จำนวน 1 แผน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
Unit 3 Getting Around	จำนวน 1 แผน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
Unit 4 Clothes	จำนวน 1 แผน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เริ่มดำเนินการเดือน มกราคม 2556 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2556 รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 ชั่วโมง

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยใช้สมองทั้งสองซีก จากประสบการณ์ตรง การให้ฝึกซ้ำ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มและการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554 : 64 - 65)

- 1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
- 1.2 ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้
- 1.3 ขั้นเสนอความรู้
- 1.4 ขั้นฝึกทักษะ
- 1.5 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 1.6 ขั้นสรุปความรู้
- 1.7 ขั้นกิจกรรมเกม (ทดสอบ)
- 1.8 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ดังนี้

เกณฑ์ 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำกิจกรรม การอ่านออกเสียง การฟัง และการพูดคำศัพท์ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และการทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

เกณฑ์ 75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของนักเรียนทุกคนหลังการเรียนรู้ที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ของนักเรียนทุกคนได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

3. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์หลังเรียน

4. ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรู้จักเข้าใจและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้สอดคล้องกับวัย มีการประพฤติปฏิบัติตน ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม มี 3 ด้านหลักคือ ด้านความดี ความเก่ง ความสุข และ 9 ด้านย่อย ได้แก่ การควบคุมตนเอง การเห็นใจผู้อื่นความรับผิดชอบ การมีแรงจูงใจ การตัดสินใจแก้ปัญหา สัมพันธภาพกับผู้อื่น ความภูมิใจในตนเอง ความพอใจในชีวิต และความสุขสงบทางใจ วัดโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งปรับมาจากกรมสุขภาพจิต (2545) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสาระสำคัญต่างๆ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานและได้นำเสนอตามลำดับ หัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
4. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ความฉลาดทางอารมณ์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์โดยนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน มาจัดเป็นสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้น

1. สาระการเรียนรู้ของภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ

สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 – 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน การสะกดคำ การอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ บทอ่าน พูดเข้าใจจังหวะ บทสนทนา ประโยค ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง คำ เลือกระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงความหมาย ตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ ประโยค พูดเขียนให้ข้อมูลโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง สื่อสารระหว่างบุคคล ประโยคบอกความต้องการเกี่ยวกับตนเอง คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน ข้อความที่ใช้ในการพูด เขียน แสดงความต้องการของตนเอง ให้ข้อมูลความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่ คำ ที่มีความหมายสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม วัฒนธรรมเจ้าของภาษาแสดงกิริยา การขอบคุณ ขอโทษ การพูดแนะนำตนเอง คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง พูด วาดภาพ แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัย บอกคำศัพท์เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สุขศึกษา การใช้ภาษาในการฟัง พูด

ทำท่าประกอบอย่างสุภาพ เข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษา อ่าน พูด ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

5. หน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาสาระเพิ่มเติมภาษาอังกฤษฟัง-พูด
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 ชั่วโมง

Unit 1 : Human Anatomy

Unit 2 : Personal Items

Unit 3 : Furniture

Unit 4 : Household Items

Unit 5 : Utensils

Unit 6 : Tableware

Unit 7 : Tools

Unit 8 : Stationers

Unit 9 : Food and Drink

Unit 10 : Jobs

Unit 11 : Places

Unit 12 : Getting Around

Unit 13 : Clothes

Unit 14 : Fruits

Unit 15 : Vegetables

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส

ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใดรวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบ ทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินแต่ละระดับข้างต้น จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไปกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหา ทางเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ

ที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

สรุปการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับตามที่สถานศึกษาได้จัดการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจะประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยประเมินจากพฤติกรรมกลุ่ม การอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผนของกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละแผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 กำหนดสัดส่วนคะแนนแต่ละประเภท (ในอัตราส่วน 10 : 10 : 10)

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของคำศัพท์

ภาษาทุกภาษามีองค์ประกอบเหมือนกัน คือเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง โดยเฉพาะคำศัพท์นั้นนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา และนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อความหมายให้ถูกต้องเหมาะสม ดังที่มีผู้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ ไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 128) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ ว่าคำศัพท์ คือ หน่วยเสียงหลายๆ หน่วยเสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร คำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (Form) และ ความหมาย (Meaning)

ศิธร แสงธนู และ คิต พงศทัต (2521 : 35) ได้กล่าวสรุปว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่งของภาษา

สรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด คำที่มีความหมาย ลายลักษณ์อักษรที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิด เป็นคำ หรือคำยากที่ต้องแปล แบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป มีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่งของภาษา

2. จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ ไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 130) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ที่ผู้สอนจะนำไปสอนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้เฉพาะความหมาย (Passive Vocabulary) และคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องสามารถนำไปใช้ได้ (Active Vocabulary) ในการสอน Passive Vocabulary สอนให้ผู้เรียนรู้ความหมายก็เพียงพอ ส่วน Active Vocabulary นั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนออกเสียงและเขียนคำนั้นๆ ให้ถูกต้องเนื่องจากคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ออกเสียงตามการสะกดตัวเสมอไป ซึ่งคำประเภทนี้มีอยู่มากในภาษาอังกฤษ

2. ให้ผู้เรียนรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทย และภาษาอังกฤษด้วย

3. ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในโครงสร้างแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียน ซึ่งต้องถูกต้องทั้งด้านไวยากรณ์ สถานการณ์ วัฒนธรรม และตามค่านิยมของเจ้าของภาษา

4. ให้ผู้เรียนรู้ว่าคำๆ นั้นเป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา หรือคำกริยาวิเศษณ์ เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

อำเภอ เกียรติชัย (2531 : 9) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ว่าโดยทั่วไปมี จุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนจำศัพท์เมื่อได้ยิน หรืออ่านพบทั้งยังสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้น ได้ ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะ คำโดด วลี หรือประโยค

2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ ทั้งที่เป็นความหมายโดด (Exact Meaning) และความหมายตามเนื้อความ (Contextual Meaning)

3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้สื่อความหมายได้

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521 : 39) ได้กล่าวว่าในการสอนคำศัพท์ ครูควรวาง จุดมุ่งหมายใหญ่ ไว้ 3 ประการ คือ

1. ต้องให้นักเรียนออกเสียงถูกต้อง เพราะคำในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ ออกเสียงตามการสะกดตัวเสมอไป

2. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่าง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย ในการสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ มีวิธีการได้แก่

2.1 ใช้ของจริงหรือของจำลองแสดงความหมาย

2.2 ใช้รูปภาพ ในกรณีที่หาของจริงไม่ได้ หรือใช้ของจริงไม่สะดวก รูปภาพจะ ช่วยแสดงความหมายแทนของจริงได้ดี

2.3 ใช้ท่าทางประกอบ

2.4 การใช้ข้อความเข้าช่วยแสดงความหมาย

2.5 การใช้คำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษ ต้องใช้คำง่ายๆ เป็นคำอธิบาย อย่า เสียเวลามาก

2.6 การให้ความหมาย โดยใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้ามต้อง เลือกใช้คำที่นักเรียนรู้แล้ว

2.7 ใช้วิธีบอกรากคำ หรือให้คำที่มีความหมายสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน

2.8 คำที่ยืมมาใช้ในภาษา ต้องระวังในการออกเสียงมากกว่าการให้ความหมาย เพราะนักเรียนมักจะออกเสียงภาษาไทยด้วยความเคยชิน

2.9 ให้ความหมายเป็นภาษาไทย เป็นวิธีการสุดท้าย และไม่ควรเสียเวลาอธิบาย เกี่ยวกับคำในภาษาไทยอีก เพียงแต่บอกความหมายภาษาไทยแล้วฝึกการใช้ในประโยค อย่างไรก็ตาม ควรให้นักเรียนเข้าใจว่า คำนั้น ๆ อาจมีความหมายเป็นอย่างอื่นถ้าอยู่ในโครงสร้างอื่น ข้อควรระวังก็คือ ในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ ควรสอนเพียงความหมายเดียว

3. ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้แบ่งประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

นันทิยา แสงสิน (2527 : 92) ได้แบ่งประเภทคำศัพท์ตามโอกาสที่ใช้หรือพบเห็นในแต่ละทักษะภาษา เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และเกิดการเรียนรู้จากการฟังก่อน
2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการพูดซึ่งต้องสัมพันธ์การฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถสื่อความหมายได้
3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและเป็นปัญหามากสำหรับเด็กที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหาและข้อความที่อ่านได้
4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยาก เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่นคำว่า important , necessary , consist เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ ครูจะต้องฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึก คำศัพท์ประเภทนี้ เช่น คำว่า elaborate, fascination, contrastive เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูง ก็อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary

สรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถแบ่งประเภทได้จากความหมายของคำ คือ คำที่มีความหมายแน่นอน และคำที่ไม่มีความหมายแน่นอนต้องอาศัยบริบทที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งตามประเภทการนำไปใช้ คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็น และใช้ได้อย่างถูกต้อง และคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น

4. องค์ประกอบของคำศัพท์

ได้มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของคำศัพท์ไว้ดังต่อไปนี้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 : 128) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคำศัพท์ว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning) ทั้งรูปคำและความหมายต่างมีองค์ประกอบย่อย ๆ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) ประกอบด้วย การออกเสียง (Pronunciation) การสะกดคำ (Spelling) ผันคำ (Inflections) และการแปลงคำ (Derivations)

1.1 การออกเสียง (Pronunciation) ในการเรียนรู้คำศัพท์ผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในขั้นเริ่มต้น ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงให้มาก หน่วยเสียงภาษาที่ควรฝึกเป็นพิเศษ คือ หน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /θ/ ในคำ thin เสียง /ð/ ในคำ then เสียง /ʃ/ ในคำ ship เป็นต้น

นอกจากหน่วยเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยแล้ว สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนไทยอีกประการหนึ่งก็คือ บางครั้งคำภาษาอังกฤษไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการเขียน เช่น through กับ though two กับ twin row กับ now ดังนั้นจึงควรให้ผู้เรียนรู้สัญลักษณ์การออกเสียง(Phonetic Symbols) ด้วยเพื่อให้เกิดความเข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้อง

เมื่อหน่วยเสียงรวมกันเป็นคำ การออกเสียงคำภาษาอังกฤษก็มีลักษณะที่แตกต่างจากคำไทย คือ เสียงเน้น (Stress) ซึ่งเป็นปัญหาต่อผู้เรียนไทย ผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ด้วย ผู้เรียนไทยที่ฟังเจ้าของภาษาพูดไม่รู้เรื่อง สาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากไม่เคยชินกับเสียงเน้น

1.2 การสะกดคำ (Spelling) นอกจากหน่วยเสียง รูปคำยังประกอบด้วย การสะกดคำ ก่อนสอนคำครูควรให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะในบางครั้งไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการเขียน เช่น เช่น through กับ though two กับ twin row กับ now

1.3 การผันคำ (Inflections) การผันคำเกิดขึ้นเมื่อคำเปลี่ยนรูป แต่ความหมายยังคงเดิม สิ่งที่แตกต่างกันคือ ไวยากรณ์ เช่น man – men, make – makes, walk – walked เป็นต้น

1.4 การแปลงคำ (Derivations) คำในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากเกิดจากการเติมวิภัติ และปัจจัย (Prefixes and Suffixes) เช่น unbreakable เกิดจากการเติมปัจจัย-able และวิภัติ un ในคำ break จะเห็นว่าจากคำ break เกิดคำใหม่อีก 2 คำ หรือ beautiful เกิดจากการเติมปัจจัย -ful ในคำ beauty เป็นต้น วิภัติ คือหน่วยคำที่เติมหน้าคำ และปัจจัย เป็นหน่วยคำที่เติมท้ายคำ การรู้วิภัติและปัจจัยทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น

2. ความหมาย (Meaning) ประกอบด้วย ความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายแฝง (Connotation) ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meanings) และความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation)

2.1 ความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายตรงตัว คือ ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) เป็นความหมายที่ติดมากับคำนั้น เช่น เมื่อพูดถึง type-writer ก็หมายถึงพิมพ์ดีด เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามคำภาษาอังกฤษคำหนึ่งอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายก็ได้ เช่น She sets the tray down on the table. กับ Have you set a date for the wedding? set ที่ปรากฏอยู่ใน 2 ประโยคนี้อาจมีความหมายแตกต่างกัน ในประโยคแรก set ความหมายตรงกับ put down และในประโยคหลัง หมายถึง decide การที่คำ ๆ หนึ่งมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายนี้ มักเป็นปัญหาต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ดังนั้น สิ่งสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ก็คือ การสอนคำศัพท์ในบริบท (Context)

2.2 ความหมายแฝง (Connotation) นอกจากความหมายตรงตัวแล้ว คำภาษาอังกฤษยังมีคำที่มีความหมายแฝง ซึ่งเป็นคำที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติและอารมณ์ของผู้เขียนในการเลือกใช้คำ เพื่อให้มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน หรือผู้ฟัง เช่นคำ childlike และ childish ทั้งสองคำนี้มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ childish มีความหมายแฝงที่เป็นลบ เป็นต้น ในการสอนศัพท์ครูควรช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจความหมายแฝงของภาษาอังกฤษด้วย

2.3 ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meanings) เป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบ เช่น

John worked like a bee.

Winter undressed the tree.

He has a stone face.

ความหมายเชิงเปรียบเทียบนี้ผู้ฟังหรือผู้อ่านต้องตีความ เพราะไม่ได้มีความหมายที่ตรงไปตรงมา

2.4 ความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation) ประกอบด้วยคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน (Antonym) คำปรากฏร่วมจำเพาะ (Collocation) และคำลูกกลุ่ม (Hyponym)

2.4.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คือคำที่สามารถนำไปแทนที่กันได้ข้อความโดยข้อความเดิมความหมายไม่เปลี่ยนแปลง เช่น เราสามารถนำคำ politely ไปแทนที่ courteously ในประโยค He answered courteously. ได้โดยความหมายของประโยคยังคงเดิม

2.4.2 คำที่มีความหมายตรงข้าม (Antonym) ตัวอย่างของคำที่มีความหมายตรงข้าม เช่น dead และ alive male และ female เป็นต้น

2.4.3 คำปรากฏร่วมจำเพาะ (Collocation) คือ คำที่ต้องใช้ร่วมกัน เช่น เราใช้ a high building ไม่ใช่ a tall building หรือใช้ do homework ไม่ใช่ make homework เป็นต้น

2.4.4 คำลูกกลุ่ม (Hyponym) หมายถึง คำประเภทเดียวกัน เช่น marigold, rose, carnation, sunflower เป็นคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ flowers และ sweater, shirt, pants, blouse, vest อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ clothes เป็นต้น

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521 : 35) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์คำหนึ่ง ว่ามีองค์ประกอบดังนี้

1. รูปคำ (Form) ได้แก่รูปร่างหรือการสะกดของคำนั้น ๆ
2. ความหมาย (Meaning) ได้แก่ความหมายของคำนั้น ๆ หากจะกล่าวโดยละเอียดแล้ว คำศัพท์หนึ่งจะมีความหมายแฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกันคือ

2.1 ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ความหมายตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษคำหนึ่ง ๆ มีความหมายหลายอย่าง บางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันบ้างน้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่แตกต่างออกไป หรือความหมายที่ตนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา ตัวอย่างเช่น

Let's have a party at my **house**. (บ้านที่เป็นที่อยู่อาศัย)

The President lives in the **White House**. (บ้านประจำตำแหน่งประธานาธิบดี)

The **House of Representatives** is meeting today. (สภาผู้แทนราษฎร)

2.2 ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพังโดด ๆ จะเดาความหมายได้ยาก เช่น "s" เมื่อไปต่อท้ายคำนาม monkeys, zebras จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ หรือเมื่อไปต่อท้ายคำกริยา เช่น walks ในประโยค She walks home ก็ จะหมายความว่า การกระทำนั้นทำอยู่เป็นประจำ เป็นต้น

2.3 ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามการเรียงลำดับ เช่น boathouse หมายถึง อุเรือ แตกต่างจาก houseboat หมายถึงเรือที่ทำเป็นบ้าน

2.4 ความหมายตามเสียงขึ้นลง (Intonation Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นลงที่ผู้พูดเปล่งออกมา ไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า เช่น re'cord กับ 'record ตัวแรกแปลว่า บันทึกเสียง เป็นคำกริยา ตัวที่สองแปลว่า การบันทึกเสียงเป็นค่านาม

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์มี 2 ประการ ได้แก่ รูปคำ (Form) และความหมาย (Meaning)

5. วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้มีผู้กล่าวถึงวิธีสอนไว้ดังนี้

วิสาข์ จัตวีตร (2541 : 74) ได้แบ่งวิธีการสอนคำศัพท์ออกไว้ดังนี้

1. การให้คำจำกัดความเป็นวิธีการสอนที่ใช้กันมานานเป็นที่แพร่หลาย กล่าวคือครูให้คำแปลหรือคำจำกัดความคำศัพท์ที่ต้องการสอน

2. การเดาความหมายจากบริบทข้างเคียง การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทข้างเคียง เป็นวิธีที่นิยมใช้เพื่อพัฒนาคำศัพท์ โดยนักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ที่อยู่รอบ ๆ ในเนื้อเรื่องสิ่งที่นักเรียนอ่าน

3. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเข้ากับความหมายของคำศัพท์ใหม่ ในบางครั้งนักเรียนไม่สามารถหาความหมายจากบริบท หรือไม่สามารถหาคำจำกัดความของคำศัพท์นั้นจากพจนานุกรมได้ เนื่องจากคำจำกัดความในพจนานุกรมประกอบด้วยคำศัพท์ยาก ๆ ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก่อน ครูอาจจะกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์ และเกี่ยวข้องกับความหมายของคำศัพท์ใหม่

4. การเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มเติม เมื่อครูสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว อาจเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยนำคำศัพท์ที่คล้าย ๆ กันมาเปรียบเทียบ แยกแยะ หรือรวมเป็นหมวดหมู่

5. การสอนคำศัพท์พิเศษ คำศัพท์หรือความคิดรวบยอดบางคำอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียน ซึ่งครูควรจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เหล่านี้ เช่น คำที่สะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน (Homophones) โดยให้นักเรียนหาความหมายของคำเหล่านั้นจากประโยคตัวอย่าง

I ate all of my supper. (1. ate)

We have eight dollars to spend. (2. eight)

คำที่สะกดเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน (Homograph) นักเรียนต้องเรียนรู้วิธีใช้บริบทเพื่อหาความหมายหรือวิธีการออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง เช่น

I will read my newspaper.

I have read my newspaper.

6. การหาที่มาหรือกำเนิดของคำศัพท์อาจทำให้การเรียนคำศัพท์สนุกสนาน และทำให้จดจำคำศัพท์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น

คำศัพท์บางคำอาจเป็นคำศัพท์มาจากการผสมคำ เช่น smog มาจาก smoke – fog

คำศัพท์บางคำมาจากตัวย่อ เช่น NASA ย่อมาจาก National Aeronautics and Space Administration

คำศัพท์บางคำถูกตัดให้สั้นลง เช่น math (emetics), lab (oratory), dorm (itory) เป็นต้น

7. การสะสมคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยนักเรียนสะสมคำศัพท์ด้วยตนเองตามความสนใจและประสบการณ์โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่คิดว่านักเรียนทั้งชั้นควรจะรู้ ให้นักเรียนแต่ละคนหาความหมายของคำศัพท์นั้นจากบริบท โดยไม่ต้องไปหาความหมายจากพจนานุกรม

7.2 ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดกันเขียนคำศัพท์ของตนเองลงบนกระดานพร้อมทั้งอธิบายว่าได้คำศัพท์นั้นมาจากไหน ความหมายตามบริบทของคำศัพท์นั้นคืออะไร และทำไมเขาถึงคิดว่าคำศัพท์นั้นสำคัญควรที่เพื่อนในชั้นควรทราบ หลังจากนั้นครูนำอภิปรายเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำศัพท์นักเรียนในชั้นให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์แล้วช่วยกันสรุปคำจำกัดความของคำศัพท์แต่ละคำอาจนำคำจำกัดความที่ได้มาเปรียบเทียบกับคำจำกัดความในพจนานุกรม

7.3 คัดเลือกคำศัพท์และให้นักเรียนบันทึกบัญชีรายการคำศัพท์ไว้ในสมุดบันทึก

7.4 ให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชี

7.5 ทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชีในตอนปลายสัปดาห์

อิสรา สารงาม (2529 : 82) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ ไว้ดังนี้
ขั้นที่ 1 ครูสอนความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เช่น ของจริงรูปภาพ กิริยาท่าทาง บริบท การให้คำนิยาม ฯลฯ

ขั้นที่ 2 ครูออกเสียงคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง

ขั้นที่ 3 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่ตามครูหลาย ๆ ครั้ง โดยเริ่มจากการฝึกออกเสียงทั้งชั้นก่อน แล้วต่อฝึกเป็นกลุ่มและทีละคนตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียง

ขั้นที่ 4 ครูให้นักเรียนสะกดคำศัพท์ใหม่หลาย ๆ ครั้ง โดยครั้งแรกอาจจะให้ดูบัตรคำก่อนแล้วค่อย ๆ ฝึกแบบไม่ให้เห็นบัตรคำ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530 : 120) ได้เสนอวิธีในการสอนความหมายของคำ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในการสอนนั้นมีวิธีการหลายแบบที่ครูจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำจากภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้ หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกประโยค เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่
2. ใช้ประโยคของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่
3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการใช้คำจำกัดความหมายง่าย ๆ
4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบการอธิบาย อุปกรณ์ประเภทนี้หามาได้ง่าย ๆ เช่น ของที่มีอยู่รอบห้อง เครื่องแต่งกาย หรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพลายเส้น การตูน เขียนภาพบนกระดานดำได้ อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การแสดง ความหมายชัดเจน โดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ
5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดง ความหมายของคำได้
6. การใช้บริบท หรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค (Context Clues) สำหรับการฝึกใช้คำศัพท์ ต้องฝึกในรูปประโยคเสมอ และรูปประโยคที่นำมาฝึกนั้นต้องเป็นประโยคที่ถูกต้อง และใช้ได้ ในสถานการณ์จริง ประโยคที่นำมาใช้ต้องเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จักแล้ว สอนคำศัพท์ใหม่ในรูปประโยคใหม่ ครูควรหาวิธีเสริมคำศัพท์โดยใช้วิธีการฝึกต่าง ๆ เช่น

1. หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym)

2. หาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym)
3. หาคำศัพท์ที่มาจากราก (Root) เดียวกัน
4. หาคำศัพท์ที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
5. ศึกษาชนิดของคำ (Parts of Speech)
6. ฝึกการเติมวิภัติปัจจัย (Prefix and Suffix) เข้าไปในคำที่นักเรียนรู้จัก

สรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์นั้น ครูควรสอนการออกเสียงคำศัพท์ สอนเขียน สอนให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อเพื่อสนองเรื่องการสะกดและสอนให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้

6. หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้กล่าวถึงหลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาสอน ไว้ดังต่อไปนี้

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521 : 13) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอน ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จัก จึงจำเป็นต้องนำมาสอน เพื่อให้นักเรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้อง
2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ สูง (Range) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม
3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า blackboard ถ้าเกี่ยวข้องกับห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น
4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่าง หรือสามารถใช้อื่นแทนได้
5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย (Learn ability) หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

สรุปว่า หลักการเลือกคำศัพท์มาสอนต้องพิจารณาจากคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนมีประโยชน์ในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ทั่วไปสูง ปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะกับระดับอายุและสติปัญญาของผู้เรียน และในบทเรียนหนึ่ง ๆ ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไป หรือน้อยเกินไป ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยนักเรียนเลือกคำศัพท์

7. การวัดประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์

ได้มีผู้กล่าวถึงการวัดประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ ไว้ดังนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530 : 100) กล่าวว่า การประเมินความรู้คำศัพท์เป็นการวัดว่านักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อยเพียงใดหรือสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่ซึ่งได้แบ่งตามชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดไว้ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงใด หรือรู้มากพอที่จะใช้ในการสื่อสารในแต่ละทักษะได้หรือไม่ การทดสอบลักษณะนี้จำแนกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Vocabulary Size) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากน้อยเพียงใด ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์ที่ได้จากการสุ่มเอาคำศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary list) และหลังการทดสอบจะมีการนำเอาคะแนนที่ได้มาคำนวณด้วยสูตร ดังนี้

$$\text{วงความรู้คำศัพท์} = \frac{\text{จำนวนคำตอบที่ถูก}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \times \frac{\text{จำนวนคำศัพท์ในพจนานุกรม}}{1}$$

1.2 การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of Particular Group of Words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่า นักเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสมกับระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่ เช่น ผลจากการวัดพบว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์ระดับที่ 2 ของหนังสือ Longman Structure Reader จำนวน 500 คำ หมายความว่านักเรียนจะมีความสามารถที่จะอ่านหนังสือฉบับนั้นได้ในระดับที่สองหรือต่ำกว่า

2. การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบที่มักพบในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบแบบนี้จะง่ายกว่าการทดสอบการระลึกได้เพราะในการสอบจะมีคำตอบที่นักเรียนนึกอยู่ปรากฏให้เห็น เช่น ให้นักเรียนเขียนคำแปลหรือเลือกคำแปล คำคล่องจงความหมาย หรือรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

2.2 การทดสอบการระลึกได้ (Recall Test) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงไร นักเรียนจะต้องเขียนหรือพูดคำตอบเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่นักเรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อเป็นการประเมินว่า นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ก้าวหน้าขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด ๆ เนื่องจากผลการเรียนแต่ละรายวิชานักเรียนมักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) หรือจับคู่ เป็นต้น

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกคำตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

สรุปได้ว่าการทดสอบความรู้คำศัพท์แบ่งตามชนิดของแบบทดสอบได้ 3 ชนิด โดยแบบทดสอบแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ในการวัดความรู้คำศัพท์แตกต่างกันไปแบบทดสอบแต่ละชนิด

ดังกล่าวนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ ใช้วัดความสามารถในคำศัพท์โดยรวมของผู้เรียน แบบทดสอบที่ใช้วัดเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ ใช้วัดความสามารถในการจำและการระลึกได้ของคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ใช้ประเมินความรู้ในด้านคำศัพท์ของผู้เรียนในกระบวนการวิชาการสอนภาษา

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

1. ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Caine และ Caine (2006 : Web Site) อธิบายว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติการเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ทฤษฎีนี้เป็นสหวิทยาการเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดซึ่งมาจากงานวิจัยทางประสาทวิทยา คำกล่าวที่ว่าคนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องเพราะในความเป็นจริงคนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ ทุกคนเกิดมาพร้อมสมองที่มีหน้าที่เหมือนผู้ดำเนินการที่มีพลังมหาศาลแต่อย่างไรก็ตามบ่อยครั้งที่กระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสมองถูกกีดกัน ไม่เอาใจใส่

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2545 : 34-55) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน Brain Based Learning (BBL) เป็นการใช้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการการเรียนรู้ของสมอง มนุษย์นำมาออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพสูงสุดของสมองในการเรียนรู้ของเด็ก และเยาวชน สมองสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต แต่ประสิทธิภาพอาจไม่ดีเท่ากับการได้รับการกระตุ้นและพัฒนาตั้งแต่แรกในช่วงโอกาสทอง การเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิด ถึงวัย 10-11 ขวบ เซลล์ประสาทจะเติบโต และเรียนรู้ได้ไว และมีการเชื่อมต่อสร้างเครือข่ายเส้นใยประสาทได้ในอัตราสูงกว่าวัยอื่นและเมื่อสมองมีการพัฒนาดี ก็จะไปสู่การพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์

สรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยใช้สมองทั้งสองซีก จากประสบการณ์ตรง การให้ฝึกซ้ำ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มและการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

2. หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Caine และ Caine (2006 : Web Site) แนะนำว่า หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไม่ใช่ให้ใช้เพียงข้อเดียว แต่ให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุดและการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สอนซึ่งหลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมี 12 ประการ ดังนี้

1. สมองเรียนรู้พร้อมกันทุกระบบ แต่ละระบบมีหน้าที่ต่างกันและสมองเป็นผู้ดำเนินการที่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกันโดยผสมผสานทั้งด้านความคิดประสบการณ์และอารมณ์รวมถึงข้อมูลที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น สามารถชิมอาหารพร้อมกับได้กลิ่นของอาหาร การกระตุ้นสมองส่วนหนึ่งย่อมส่งผลกับส่วนอื่น ๆ ด้วยการเรียนรู้ทุกอย่างมีความสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้การเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. การเรียนรู้มีผลมาจากด้านสรีระศาสตร์ทั้งสุขภาพพลานามัย การพักผ่อนนอนหลับ ภาวะโภชนาการ อารมณ์และความเหนื่อยล้า ซึ่งต่างส่งผลกระทบต่อภาระจดจำของสมองผู้สอนควรให้ความใส่ใจมิใช่สนใจเฉพาะความรู้สึกรักคือหรือสติปัญญาด้านเดียว

3. สมองเรียนรู้โดยการหาความหมายของสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การค้นหาความหมาย เป็นสิ่งที่มีมาตั้งแต่เกิด สมองจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในส่วนที่เหมือนกันและค้นหาความหมายเพื่อตอบสนองกับสิ่งเร้าที่เพิ่มขึ้นมา การสอนที่มีประสิทธิภาพต้องยอมรับว่าการให้ความหมายเป็นเอกลักษณ์แต่ละบุคคลและความเข้าใจของนักเรียนอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์แต่ละคน

4. สมองค้นหาความหมายโดยการค้นหาแบบแผน (Pattern) ในสิ่งที่เรียนรู้การค้นหาความหมาย เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบแผนขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล เช่น $2+2 = 4$, $5+5 = 10$, $10+10 = 20$ แสดงว่าทุกครั้งที่เราบวกผลของมันจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเราสามารถเรียนรู้แบบแผนของความรู้ได้ และตรงกันข้ามเราจะเรียนรู้ได้น้อยลงเมื่อเราไม่ได้เรียนแบบแผน การสอนที่มีประสิทธิภาพต้องเชื่อมโยงความคิดที่กระจัดกระจายและข้อมูลที่หลากหลายมาจัดเป็นความคิดรวบยอดได้

5. อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก อารมณ์เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้เราไม่สามารถแยกอารมณ์ออกจากความรู้ความเข้าใจได้และอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติ

6. กระบวนการทางสมองเกิดขึ้นทั้งในส่วนรวมและส่วนย่อยในเวลาเดียวกันหากส่วนรวมหรือส่วนย่อยถูกมองข้ามไปในส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ยาก

7. สมองเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสัมผัสจะต้องลงมือกระทำจึงเกิดการเรียนรู้หากได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมมากเท่าใดจะยิ่งเพิ่มการเรียนรู้มากเท่านั้น การเรียนรู้จากการบอกเล่า จากการฟังอย่างเดียวอาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยส่งผลให้สมองเกิดการเรียนรู้ลดลง

8. สมองเรียนรู้ทั้งในขณะรู้ตัวและไม่รู้ตัว ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์และสามารถจดจำได้ไม่เพียงแต่ฟังจากคนอื่นบอกอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการเวลาเพื่อจะเรียนรู้ด้วย รวมทั้งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ด้วยว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไรเท่า ๆ กับจะเรียนรู้อะไร

9. สมองใช้การจำอย่างน้อย 2 ประเภทคือ การจำที่เกิดจากประสบการณ์ตรงและการท่องจำ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นหนักด้านการท่องจำทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้ จากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสและเรียนรู้โดยตรง ผู้เรียนจึงไม่สามารถให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่ท่องจำมาได้

10. สมองเข้าใจและจดจำเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้รับการปลูกฝังอย่างเป็นธรรมชาติเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุดเกิดจากประสบการณ์

11. สมองจะเรียนรู้มากขึ้นจากการท้าทายและการไม่ข่มขู่ บรรยากาศในชั้นเรียนจึงควรจะเป็นการทำนายแต่ไม่ควรข่มขู่ผู้เรียน

12. สมองแต่ละคนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้จึงเป็นเอกลักษณ์ส่วนบุคคล ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ชอบบางคนชอบเรียนเวลาครูปาไปดูของจริง แต่บางคนชอบนั่งฟังชอบจดบันทึก บางคนชอบให้เงียบ ๆ แล้วจะเรียนได้ดี แต่บางคนชอบให้มีเสียงเพลงเบา ๆ เพราะสมองทุกคนต่างกัน

Caine และ Caine (2006 : Web Site) ได้สรุปการเรียนรู้ของสมองไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน เป็นการเรียนรู้เนื้อหา ข้อมูล ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ

2. การเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้โดยมีเป้าหมายสิ่งทีเรียนมีประโยชน์และมีคุณค่าสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และผู้เรียนมีความศรัทธาต่อสิ่งที่เรียนรู้

3. การเรียนรู้แบบสัมผัสโดยตรง เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเข้ากับการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ตรงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง Caine และ Caine (2006 : Web Site) เสนอแนะให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบสัมผัสโดยตรง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเสนอแนะไว้ว่า ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ 12 ประการและองค์ประกอบการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานด้วย เนื่องจากจะช่วยให้การเรียนรู้ของสมองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. แนวคิดพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2549 : 8-12) กล่าวถึงแนวความคิดของการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานว่า เป็นการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินแก้ปัญหา การตัดสินใจและการวางแผนเพื่อนำไปสู่การลงมือทำจริงตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ส่งผลให้เซลล์สมอง 100,000 ล้านเซลล์ ได้รับการกระตุ้นให้ทำงานและเกิดพัฒนาการทำให้เกิดปัญญาการคิดวิเคราะห์และปัญญาในระดับที่สูงขึ้น ๆ ครอบคลุมตามหลักการพหุปัญญาและเก็บความรู้ไว้ในความจำระยะยาวที่พร้อมนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และในการสอนแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึงความคิดพื้นฐานตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้คือ อารมณ์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติจริงไปพร้อม ๆ กันจึงเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุด กระบวนการและลีลาการเรียนนำไปสู่การสร้างแบบแผนอย่างมีความหมาย

วิโรจน์ ลักขณาอดิศร (2550 : เว็บไซต์) ได้เสนอแนวความคิดพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้ดังนี้

1. การทำให้เด็กเกิดการตื่นตัวแบบผ่อนคลายด้วยการสร้างบรรยากาศให้เด็กไม่รู้สึกเหมือนถูกกดดัน แต่มีความท้าทายชวนให้ค้นคว้าหาคำตอบ
2. การทำให้เด็กจดจ่อในสิ่งเดียวกันด้วยการใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หลาย ๆ แบบรวมทั้งการยกปรากฏการณ์จริงมาเป็นตัวอย่างและการเปรียบเทียบให้เห็นภาพหรือการเชื่อมโยงความรู้หลาย ๆ อย่าง การอธิบายปรากฏการณ์ด้วยความรู้ที่เด็กได้รับ
3. ทำให้เกิดความรู้จากการกระทำด้วยตนเองโดยการให้เด็กได้ลงมือทดลองประดิษฐ์หรือได้เล่าประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้อง
4. ทฤษฎีการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

วิโรจน์ ลักขณาอดิศร (2550 : เว็บไซต์) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้ดังนี้

ทฤษฎีที่ 1 การเรียนรู้ที่มีความสุข เด็กแต่ละคนต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์ที่มีหัวใจ เด็กมีสิทธิ์ที่จะเป็นตัวของตัวเองไม่เหมือนใคร

1. เน้นการสอนด้วยการตั้งคำถามอธิบายด้วยคำถาม
2. เปิดโอกาสให้เด็กได้ลอง แต่อาจจะมีสัญญาณในการจำกัดความเสียหาย

3. เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองตามความถนัดและความสนใจ

4. ทำให้สิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือสามารถเปรียบเทียบได้ในชีวิตประจำวัน

5. เรียนรู้จากง่ายไปหายาก

6. วิธีการเรียนรู้ต้องสนุกสนานไม่น่าเบื่อ

7. เน้นให้เด็ก ๆ ได้ใช้ความคิด ทั้งคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์และใช้จินตนาการ

8. การประเมินผลต้องมุ่งประเมินผลในภาพรวมและให้เด็กได้ประเมินผลตนเอง

ทฤษฎีที่ 2 การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการถ่ายทอดความรู้

1. การเรียนรู้เป็นกลุ่ม

2. ใช้คำถามเป็นสื่อการเรียนรู้ให้คิด

3. การจำลองสถานการณ์ (What if ?)

4. เน้นให้เด็กทำกิจกรรมและสร้างผลงาน

5. เน้นให้เด็กใช้จินตนาการ

6. เน้นการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

7. เน้นการใช้กิจกรรมกลุ่ม เกม การอภิปราย ฯลฯ

8. การสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง

9. การประเมินผล สนับสนุนให้เด็กไม่กลัวการแข่งขันด้วยการทดสอบบ่อย ๆ

การให้เด็กยอมรับผลการประเมินและวางแผนในการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเองการประเมินผลจากผลงานของเด็กและพฤติกรรม

ทฤษฎีที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด

1. การคิดเชิงวิเคราะห์ มีความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

2. การคิดเปรียบเทียบ มีความสามารถในการพิจารณาเปรียบเทียบได้สองลักษณะ คือ การเทียบเคียงความเหมือนและหรือความแตกต่างระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ ตามเกณฑ์

3. การคิดสังเคราะห์ มีความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ มาหลอมรวมได้อย่างผสมผสานจนกลายเป็นสิ่งใหม่

4. การคิดเชิงวิพากษ์ มีความสามารถในการพิจารณา ประเมินและตัดสินสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นที่มีข้อสงสัยหรือข้อโต้แย้งโดยการพยายามแสวงหาคำตอบที่มีความสมเหตุสมผล

5. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลมีหลักเกณฑ์และหลักฐานอ้างอิงก่อนตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อ

6. การคิดเชิงประยุกต์ มีความสามารถทางสมองในการคิดนำความรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

7. การคิดเชิงโน้ตทัศน์ มีความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมดโดยมีการจัดระบบ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล เพื่อสร้างความคิดรวบยอด (Concept)

8. การคิดเชิงกลยุทธ์ มีความสามารถในการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดโดยใช้จุดแข็งที่ตัวเองมี มีความยืดหยุ่นพลิกแพลงได้ภายใต้สภาวะการณ์ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

9. การคิดเพื่อแก้ไขปัญหา มีความสามารถในการขจัดสภาวะความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นโดยพยายามปรับตัวเองและสิ่งแวดล้อมให้กลับเข้าสู่สภาวะสมดุล

10. การคิดเชิงบูรณาการ มีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลหรือแนวคิดหน่วยย่อย ๆ ทั้งหลายที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลเข้าด้วยกันกับเรื่องหลักได้อย่างเหมาะสมกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์

11. การคิดเชิงสร้างสรรค์ มีความสามารถในการขยายขอบเขตความคิดที่มีอยู่เดิมสู่ความคิดที่แปลกใหม่ โดยเป็นความคิดที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

12. การคิดเชิงอนาคต มีความสามารถในการคาดการณ์แนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างชัดเจนและสามารถนำสิ่งที่คาดการณ์นั้นมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมโดยจะต้องฝึกนักเรียนในสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

12.1 ฝึกสังเกต

12.2 ฝึกบันทึก

12.3 ฝึกการนำเสนอ

12.4 ฝึกการฟัง

12.5 ฝึกการอ่าน การค้นคว้า

12.6 ฝึกการตั้งคำถามและตอบคำถาม

12.7 ฝึกการเชื่อมโยงทางความคิด

12.8 ฝึกการเขียนและเรียบเรียงความคิดเป็นตัวหนังสือ

ทฤษฎีที่ 4 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ศิลปะ ดนตรีกีฬา โดยควรจะมีสอดแทรกหลักการของความเหมือน หลักการของความแตกต่างหลักการของความเป็นฉันทนาการผ่อนคลายทางอารมณ์ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ความสำคัญก็คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทายยากกับความผ่อนคลาย มีระเบียบวินัยที่จากตนเองการใช้คำถามเพื่อให้ค้นหาคำตอบว่าทำไมต้องมีระเบียบวินัย การฝึกระเบียบและวินัยย่อมต้องมีเหตุผล แต่เหตุผลไม่ใช่ตัวตัดสินถูกผิด

ทฤษฎีที่ 5 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย การฝึกฝนกาย วาจา ใจ

1. สอนโดยใช้อุทาหรณ์แล้วตั้งคำถามให้เด็กตอบ แล้วให้เด็กสรุปด้วยตัวเอง

2. สอนโดยใช้การแผ่สสาระ การพูดคุยถามความเห็นไม่ใช่ให้เด็กจำในสิ่งที่สั่ง ฟังในสิ่งที่พูดจากแนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานตามที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักการสมองกับการเรียนรู้บนความคิดพื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันจึงเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดกระบวนการและลีลานำไปสู่การสร้างแบบแผนอย่างมีความหมาย โดยใช้กระบวนการเรียนพัฒนาผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 65) ได้เสนอแนวทางการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนไว้ดังนี้

1. สอนด้วยการตั้งคำถาม ใช้เทคนิคการตั้งคำถามหรือใช้กรอบคำถามของ Benjamin Bloom หรือใช้คำถามความคิดสร้างสรรค์ทั้งคำถามเดี่ยวและคำถามแบบชุด

2. สอนโดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping) ฝึกการวิเคราะห์และสังเคราะห์
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. บันทึกการเรียนรู้ บันทึกข้อสงสัย ความรู้สึกส่วนตัวความคิดที่เปลี่ยนไป
5. การถามตนเองในการวางแผนจัดระเบียบคิดไตร่ตรองในเรื่องการเรียนรู้ของตน
6. การประเมินตนเอง เพื่อประเมินความคิดและความรู้สึกของตน

4. องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Caine และ Caine (2006 : Web Site) สรุปว่า ภาวะที่ดีที่สุดในการใช้สมองของมนุษย์ คือการใช้ขีดความสามารถทางสมองเพื่อการเชื่อมโยงและการเข้าใจสิ่งที่เป็นเงื่อนไขสูงสุดใน กระบวนการ มีองค์ประกอบ 3 ข้อ ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ซับซ้อน ดังนี้

1. Orchestrated Immersion คือ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ที่หลากหลาย ซับซ้อน และเป็นประสบการณ์ที่แท้จริง

2. Relaxed Alertness คือ พยายามกำจัดความกลัวของผู้เรียนและเพิ่มเติม บรรยากาศที่ท้าทายให้มากขึ้น

3. Active Processing คือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นว่าจะเรียนรู้ ได้โดยวิธีการใด เรียนรู้อย่างไร ให้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงผลกระทบของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็น ฐานที่มีต่อการศึกษา

การนำทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะมี ผลกระทบ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ผู้สอนต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ครอบคลุมความสนใจของผู้เรียน และสร้างกรอบสำหรับการเรียนรู้

2. การสอน ให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างหลากหลาย ใช้การเรียนรู้ทั้งจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ห้องเรียนและภายในห้องเรียน ผู้สอนกำหนดโครงสร้างการเรียนรู้ครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และ คอยให้กำลังใจผู้เรียน

3. การประเมิน ผู้สอนควรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และหลักการวัดผลประเมินผลให้ ผู้เรียนได้ทราบก่อนการเรียน เพื่อผู้เรียนจะสามารถวางแผนวิธีการเรียนรู้ให้ได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะสามารถ ทำได้และผู้สอนประเมินผลตามสภาพจริง

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพของสมอง มีดังนี้

1. การประเมินผลที่ดีที่สุดคือการประเมินผลตามสภาพจริง
2. บุคคลเรียนรู้ได้ดีเมื่อต้องเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง
3. ภาพรวมไม่สามารถแยกออกจากรายละเอียดได้
4. เพราะสมองแต่ละคนแตกต่างกัน นักการศึกษาควรให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้แก้ไขปัญหาตามสภาพแวดล้อมของเขา

ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สมอง ผู้สอนต้องตระหนัก เสมอว่าวิธีที่ดีที่สุดของการเรียนรู้ไม่ใช่การบรรยาย แต่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือได้ปฏิบัติ จริงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ประสบความสำเร็จและปลอดภัย

ความคิดบางประการที่น่าสนใจของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยทางประสาทวิทยา อาทิ ประเทศตะวันตกได้ทุ่มทุนวิจัยจำนวนมหาศาลในการศึกษาถึงการทำงานของสมองและปัจจัยที่เพิ่มการทำงานของสมองได้ดีขึ้น มีแนวคิดที่น่าสนใจบางประการที่มีประโยชน์สามารถนำมาใช้ในการศึกษาได้ คือ

1. สมองไม่คงที่ตายตัวสามารถยืดหยุ่นได้ตั้งแต่เกิด มีศักยภาพที่จะเปลี่ยนโครงสร้างและปฏิกริยาทางเคมีในการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม
2. สิ่งแวดล้อมและพันธุกรรมต่างมีความสำคัญ สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการทำงานทางพันธุกรรมและพันธุกรรมเป็นตัวกำหนดว่าสิ่งแวดล้อมจะได้รับการแปลความหมายเป็นอย่างไร
3. ในขณะที่มนุษย์ในช่วงเวลาแห่งการใช้ความคิดเพื่อการเรียนรู้ทักษะเฉพาะเรื่องใหม่ ๆ เพียง 1 ทักษะนั้น เส้นประสาทของสมองก็พยายามที่จะเชื่อมโยงกันให้มากที่สุด
4. ช่วงอายุ 4-10 ขวบ สมองจะมีความกระฉับกระเฉงมากเรียกว่า “ช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ที่พิเศษ” งานวิจัยด้านสมองสนับสนุนเรื่องของการศึกษาในวัยเด็กและการที่พ่อแม่ให้การศึกษากับลูกเพื่อพัฒนาการทางสมองของเด็กในช่วงอายุ 4-10 ขวบ

Caine และ Caine (2006 : Web Site) ได้สรุปความคิดใหญ่ ๆ ในงานวิจัยด้านสมองไว้ 3 ข้อ คือ

1. ความรู้สึกกลัวและหมดหวัง (Downshifting) ที่บางครั้งเกิดขึ้นจากการที่พยายามทำสิ่งใหม่ และเมื่อความรู้สึกเหล่านี้มีมากจนไม่สามารถจัดการได้จะกลับไปคิดถึงวิธีการเดิมและแก้ไขปัญหาแบบเดิม
2. ระบบความจำ (Memory) แบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ ระบบความจำแบบแทรกซ้อน (The Taxon Memory System) เป็นระบบความจำเป็นที่รับผิดชอบการเรียนรู้แบบท่องจำ ไม่ต้องใช้การจินตนาการหรือความคิดสร้างสรรค์ ต้องได้รับการกระตุ้นจากการให้รางวัลหรือการลงโทษมักจะเกิดความกลัวเนื่องมาจากความเครียดในจำนวนของเซลล์สมองที่มีอยู่จำกัด และระบบความจำแบบโลคัล (The Locale Memory System) เป็นระบบความจำที่เกิดขึ้นทันทีจากประสบการณ์รับรู้โดยอัตโนมัติและจะรับผิดชอบด้านความเข้าใจในภาพรวมใหญ่ ระบบนี้ต้องได้รับการกระตุ้นโดยแปลความแปลกใหม่
3. สมองมีความสามารถที่จะรับการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา (Learning All The Time) งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความคิดนี้สนับสนุนคำกล่าวที่ว่า “เราประสบกับอะไรเราก็จะเป็นอย่างนั้น” ความคิดนี้นำมาใช้เกี่ยวกับการเรียนคือ การเรียนรู้จะได้รับการปรับปรุงเมื่อผู้เรียนทำการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป

การประยุกต์งานวิจัยทางด้านประสาทวิทยามาใช้ในการจัดการศึกษาที่ผ่านมามีการศึกษาเกี่ยวกับสมองมนุษย์มานานกว่า 10-15 ปี จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่เหลืออยู่และจากข้อมูลเหล่านั้นนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ก็คือ ทำอย่างไรเราจะสามารถมีคอมพิวเตอร์ที่ใช้สมองแต่ละบุคคลเป็นฐานเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น เร็วและง่ายขึ้นกว่าเดิม โดยค้นพบว่า

1. สมองมนุษย์โดยปกติประกอบด้วยเซลล์สมองล้านล้านเซลล์เป็นเซลล์ประสาทหนึ่งร้อยล้านล้านเซลล์ และเซลล์อื่น ๆ อีกเก้าร้อยล้านล้านเซลล์
2. แต่ละเซลล์สามารถเติบโตได้ถึง 20 เดนไดรต์ เพื่อเก็บข้อมูลเหมือนกิ่งก้านของต้นไม้

3. ในช่วงแรกของชีวิต สมอของเด็กทารกสร้างเซลล์เชื่อมโยงการเรียนรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างเหลือเชื่อในอัตราที่สูงถึงสามล้านล้านเซลล์ในหนึ่งวินาทีเป็นครั้งแรกที่บ่งบอกถึงพลังของสมอง

4. สมอประกอบด้วย 4 ส่วน คือ สมอที่เกี่ยวกับสัญชาตญาณ สมอที่เกี่ยวกับอารมณ์ สมอที่เกี่ยวกับความสมดุล และคอร์เท็กซ์ที่มีพัฒนาการสูง

5. คอร์เท็กซ์ มี 2 ส่วน คือ ซีกซัยและซีกขวา ซีกซัยเป็นสมอด้านศาสตร์วิชาการ และซีกขวาเป็นสมอด้านศิลปะสร้างสรรค์

6. แต่ละด้านของคอร์เท็กซ์เชื่อมโยงด้วยคอปัส แคลโลซัม ซึ่งเป็นเสมือนยานพาหนะของข้อมูลนับล้านที่รับส่งระหว่างซีกซัยและซีกขวาในแต่ละวินาที ซึ่งทำให้ทั้งสองซีกเกิดการเรียนรู้อยู่ร่วมกันได้ง่ายขึ้น

7. สมอมีศูนย์กลางขาวปัญหาแตกต่างกัน และแต่ละศูนย์สามารถพัฒนาได้อีกมากมายเพื่อสร้างความแข็งแกร่งตามธรรมชาติและทำให้ความอ่อนแอแข็งแกร่งขึ้น

8. สมอเกิดการเรียนรู้ได้จากการทำงานของคลื่นสมอง ความยาวคลื่นเบต้าที่กว้างเต็มที่คือสิ่งหนึ่งที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อใช้กับข้อมูลที่เรารับรู้แล้ว เช่น การขับรถหรือการพูดภาษาที่เราพูดได้คล่องแล้ว แต่ความยาวคลื่นแอลฟาคือสิ่งที่ใช้ได้ดีสำหรับการเรียนรู้ในข้อมูลที่แปลกใหม่หรือสิ่งใหม่ ๆ

9. มนุษย์ใช้สมอเพียงเศษเสี้ยวของศักยภาพสมอที่มีอยู่

10. การนำความรู้เรื่องสมอมาปรับใช้เกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

5. ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็นฐาน

Jensen (2000 : 200-201) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็นฐานว่ามี 5 ขั้นตอนเรียงลำดับ ดังนี้

1. Preparation เป็นการเตรียมสมอสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ผู้สอนอาจจะให้กำลังใจหรือกระตุ้นผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วและสอบถามความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรในหัวข้อนั้นอีกบ้าง

2. Acquisition เป็นการเตรียมสมอเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมอจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์

3. Elaboration ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้โดยการใช้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4. Memory Formation สมอจะทำงานภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้แบบไม่รู้ตัวเป็นไปโดยอัตโนมัติ การสร้างความจำเกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อนและนอนหลับ

5. Functional Integration ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ เช่น ผู้เคยเรียนการซ่อมเครื่องมือ อุปกรณ์ โดยดูการซ่อมเตาอบที่บ้านพักมาแล้วเขาต้องสามารถประยุกต์ทักษะการซ่อมเตาอบไปซ่อมอุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ ได้ด้วย

ประสาธ เนิ่งเฉลิม (2554 : 239-241) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็นฐานไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) เป็นขั้นการเตรียมสมอสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ โดยผู้สอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ซึ่ง

ผู้สอนกับผู้เรียนตกลงกันว่าจะต้องทำกิจกรรมใดบ้างและจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไรและ สำหรับผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานและสามารถตั้งคำถามว่าเรื่องนี้ควรรู้อะไรบ้าง เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้และควรสร้างบรรยากาศในห้องให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย เพื่อให้สมองของผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้

2. ขั้นปรับความรู้ (Relaxation) เป็นขั้นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ ซึ่งผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ ควรใช้เทคนิคการสอนหรือสื่อที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมองทั้งสองซีก เพื่อให้ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูล ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและลงมือปฏิบัติจริงและผู้เรียนควรทำจิตใจและร่างกายให้พร้อมกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆฝึกการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นระบบ สรุปลองค์ความรู้ และเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่น่าสนใจและสามารถสื่อความได้อย่างชัดเจน

3. ขั้นปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นที่ผู้สอนควรเตรียมประเด็นหรือสถานการณ์โดยพิจารณาการเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ว่าเป็นเหตุผลน่าสนับสนุน หรือขัดแย้งกับสิ่งที่สรุปไปแล้ว และผู้เรียนควรฝึกสร้างคำถาม แสดงความคิดเห็น ระดมพลังสมองบนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ทดลองสืบค้นข้อมูลและควรมีข้อมูลมาสนับสนุนความคิด ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบความผิดพลาด

4. ขั้นอภิปราย (Discussion) เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมข้อมูลที่เป็จริงและถูกต้องและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดรวบยอดโดยตัวของผู้เรียนเองและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานและร่วมกันแสดงความคิดเห็นและผู้เรียนควรสามารถสรุปการเรียนรู้อย่างมีเหตุผล สามารถอธิบายที่มาของความรู้ได้ สามารถระดมสมองเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างเป็นผลงานหรือชิ้นงานแล้วนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน

5. ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ โดยผู้สอนควรเตรียมสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายๆกับสถานการณ์เดิม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เช่น ผู้สอนทำข้อสอบมาให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล โดยไม่ปรึกษากันเสร็จแล้วส่งเป็นกลุ่ม แล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่มโดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเฉลยให้แต่ละกลุ่มหาค่าคะแนนเฉลี่ย และผู้สอนควรคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และเสริมแรงใฝ่เรียนรู้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนควรปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ รู้จักเรียนและแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถร่วมกันสรุปและอภิปรายเพื่อชี้ให้เห็นว่าผลที่ได้นี้สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554 : 64-65) ได้ประยุกต์ทฤษฎีการใช้สมองเป็นฐานในการจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ครูวางแผนในการสนทนากับนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้

2. ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนตกลงร่วมกันว่านักเรียนจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง อย่างไร และจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร

3. ขั้นเสนอความรู้ เป็นขั้นที่ครูจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียน มาสร้างองค์ความรู้ใหม่คือการสอนหรือการสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนจนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

4. **ขั้นฝึกทักษะ** เป็นขั้นที่นักเรียนเข้ากลุ่มแล้วร่วมมือกันเรียนรู้และสร้างผลงานในขั้นนี้ คำว่าฝึกทักษะหมายถึงการศึกษาค้นคว้า การฝึกปฏิบัติการทดลอง การสังเกตจากสิ่งแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การทำแบบฝึก การวาดภาพและการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆจนประสบผลสำเร็จได้ผลงานออกมา (ผลงานควรชัดเจนน่าสนใจซึ่งไม่ใช่ใส่กระดาษA4 หรือกระดาษเป็นแผ่นเล็กๆแต่ควรเป็นกระดาษขนาดใหญ่ เช่นกระดาษปรีฟเอไอ้นำเสนออาจเป็นการเขียนธรรมดาหรือเป็นแผนผังความคิด)

5. **ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้** เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มที่ได้จากการจับสลากออกมาเสนอผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(ที่ต้องจับสลากเพื่อให้คนเก่งช่วยฝึกฝนคนปานกลาง และคนอ่อนให้มีความรู้ใกล้เคียงกับตนเอง)

6. **ขั้นสรุปความรู้** เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้นักเรียนทำใบงานเป็นรายบุคคลแล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเอง ให้ถูกต้องครูรับทราบแล้วเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมงานของตนเอง

7. **ขั้นกิจกรรมเกม** เป็นขั้นที่ครูจัดทำข้อสอบมาให้ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล โดยไม่ซักถามกัน เสร็จแล้วส่งเป็นกลุ่มแล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้แต่ละกลุ่มหาค่าคะแนนเฉลี่ย บอกครูบันทึกไว้แล้วจึงประกาศผลเกม กลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ

8. **ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้** เป็นขั้นที่ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเดี่ยว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้โดยให้นำหัวข้อหรือประเด็นที่นักเรียนอยากรู้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยจัดทำเป็นผลงาน อาจเป็นโครงงาน แผนผังความคิดหรือรายงานในรูปแบบต่างๆเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้

การจัดกิจกรรมทั้ง 8 ขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมประสมประสานระหว่างการใช้กระบวนการกลุ่ม แผนผังความคิด ใบงานและเกม เป็นหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง ได้ฝึกฝนซ้ำในเรื่องเดิม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้แม่นยำซึ่งสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและยังสอดคล้องกับหลักการเรียนของ BBL (Brain Based Learning) คือการเรียนเรื่องเดิมโดยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้แม่นยำและจำได้นาน การจัดกิจกรรมเช่นนี้ควรใช้เวลาต่อเนื่อง ไม่ควรเรียนครั้ง 1 ชั่วโมง กิจกรรมทั้ง 8 ขั้นนี้อาจต้องใช้เวลาสอนประมาณ 3 ชั่วโมง

สรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่นกลุ่มร่วมมือ เกม แผนผังความคิด ครูผู้สอนจะต้องวางแผนการเรียนรู้ในลักษณะที่กระตุ้นให้สมองคิดและทำงานแบบท้าทาย ยั่วยุมากที่สุด ผู้เรียนได้คิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในทุกด้าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดและเรียนรู้เต็มตามศักยภาพเป็นรากฐานไปสู่การเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขในการดำรงชีวิต สำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้ายึดขั้นตอนการเรียนรู้ของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554 : 64-65) เนื่องจากครอบคลุมทุกขั้นตอนและมีจุดเด่นยืนยันด้วยงานวิจัย ของ จุฬารัตน เสาสูงยาง (2553 : 134) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.94/83.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2535 : 1) ให้ความหมายว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือการนำวิชาหรือกลุ่มวิชาที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดผล ประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียนความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่งแผนการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า หรือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543 : 1) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการสอน วิชาใดวิชาหนึ่ง ที่จัดทำไว้เป็น ลายลักษณ์อักษร เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของวิชา เนื้อหาสาระ การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผล เพื่อให้การสอนวิชานั้น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

สุรัชย์ บุญญาสิทธิ (2545 : 28) กล่าวว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการเพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 288-289) ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้ คือการเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครูอันจะช่วยให้การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปความหมายของแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอน คือ การวางแผนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 289) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนเตรียมอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ความ คิดเกิด เจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้ได้การเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอนเมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น ดังนั้นเมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบ และปฏิบัติตามแผน การสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวน หรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผล ผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้เป็นแนวทางแก่ผู้เข้าสอนแทนในกรณีที่ทำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้ และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือ ความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิด ความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระจำแจ้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน

3. ลักษณะของแผนการสอนที่ดี

วัลลภ กันทรัพย์ (2539 : 18-19) ได้กล่าวว่า แผนการสอนที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นการสอนที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุดโดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถาม หรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้ หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการสอนที่เน้นกระบวนการมุ่งให้นักเรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมการใช้วัสดุที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จราคาสูง

4. องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษา นักวิชาการทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยมีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้คล้ายกันในองค์ประกอบหลัก แต่แตกต่างกันออกไปในบางประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ อย่างไรก็ดี เมื่อนำมาวิเคราะห์ แล้วพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

4.1 หัวเรื่อง (Heading)

4.2 สารสำคัญ (Concept)

4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)

4.4 เนื้อหาสาระ (Content)

4.5 กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

4.6 สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)

4.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

5. รูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ข้อควรคำนึงในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 : 5)

6.1 เนื้อหา ต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือ รายชั่วโมงตามตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องที่อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป

6.2 ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอน ส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนเข้าใจอย่างถ่องแท้ จึงจะสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

6.3 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้องกลมกลืนกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามอำเภอใจ หรือเขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้น เพราะถ้าเป็นเช่นนี้จะได้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่เป็นเพียงพื้นฐาน หรือเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำเท่านั้น สมรรถนะหรือความสามารถของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน ในขั้นนี้ควรลำดับขั้นตอน ที่คาดว่าจะสอนจริง ๆ โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

6.5 สื่อที่ใช้ ควรเลือกใช้ หรือจัดทำให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยยึดหลักที่ว่าสื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย

6.6 วัตถุประสงค์โดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและช่วงที่จะทำการวัด (วัดก่อนเรียน ระหว่างเรียน หรือหลังเรียน) ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบทุกระยะว่าการสอนของครูบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

สรุปแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบแต่ละรูปแบบต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

7. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ ถ้าเกณฑ์ 80/80 ก็คือประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 916)

เผชญิ กิจระการ (2544 : 94 – 95) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของการสอนไว้ คือ

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะพึงพอใจหากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนผู้เรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเข้าใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ที่ต่ำไว้เท่าใดก็ได้ผลเท่านั้น

2. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังนี้

2.1 ชั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.2 ชั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6 -10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.3 ชั้น 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 -100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

การคำนวณค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สูตร ดังนี้
(เผชิญ กิจระการ. 2544 : 50)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

8. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เผชิญ กิจกรรม และสมนึก ภัททิยธนี (2545 : 30-36) กล่าวว่า หลังจากวิเคราะห์ ประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/ E2) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) แล้ว ถ้าหากผู้ศึกษาค้นคว้าต้องการพิจารณาต่อไปว่าแผนการเรียนหรือสื่อที่สร้างขึ้นยังมีคุณภาพในแง่มุมอื่นอีกหรือไม่ ก็สามารถพิจารณาได้โดยดูพัฒนาการของนักเรียน คือพิจารณาว่าก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องใด ๆ นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการคำนวณหาค่า t-test (แบบ Dependent Sample) หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีรายละเอียดดังนี้

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ถือได้ว่านักเรียนกลุ่มที่วิจัยกำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้น

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

$P_2 - P_1$ หมายถึง จำนวนเศษของ E.I จะเป็นเศษที่ได้จากการวัด ระหว่างการทดลอง ก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้ง 2 ชนิด (ประเภท) นี้จะแสดงถึงค่าร้อยละคะแนนรวมสูงสุดที่ได้ (100%)

ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_2) และคะแนนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคนคิดเป็น%

P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคนคิดเป็น%

Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ความฉลาดทางอารมณ์

ความฉลาดทางอารมณ์ ในภาษาอังกฤษ คำที่นิยมใช้มาก คือ Emotional Quotient และ Emotional Intelligence เริ่มเป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจ หลังจากที่ Daniel Goleman ได้เขียนหนังสือเรื่อง Emotional Intelligence เผยแพร่ในปี 1995 Cobb และ Mayer (2000 : 165) ทั้งนี้ยังมีคำอื่น ๆ ที่นักวิชาการใช้และมีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น Interpersonal Intelligence, Multiple Intelligence, Social Intelligence, Emotional Ability (เทอดศักดิ์ เดชคง. 2547 : 38) ส่วนในภาษาไทย คำว่า Emotional Quotient ยังไม่มีศัพท์บัญญัติที่ชัดเจน แต่มีผู้เรียกใช้อยู่หลายคำ เช่น ไอคิวของอารมณ์ความฉลาดรู้ทางอารมณ์ ปัญญาของอารมณ์ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ความสามารถทาง

อารมณ์ ทักษะทางอารมณ์ (วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. 2544 : 25) แต่คำที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ คำว่า ความฉลาดทางอารมณ์

1. ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์

Goleman (1995 : 317) ได้ให้ความหมายของ E.Q. ไว้อย่างชัดเจนว่า หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเอง และของผู้อื่นเพื่อการสร้างแรงจูงใจในตัวเอง บริหารจัดการอารมณ์ต่าง ๆ ของตน และอารมณ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ โดยเชื่อว่าเขาว์ อารมณ์นั้นแตกต่างจากเขาว์ปัญญาแต่เสริมเกื้อกูลกัน คนที่เก่งแต่ขาด E.Q. มักจะมาทำงานให้กับคนที่ มีระดับเขาว์ปัญญาดำกว่าตน แต่มีความเป็นเลิศด้านทักษะความเก่งคน

Salovey และ Mayer (1990 : 185) ได้ให้ความหมายของ E.Q. ว่าคือ ความสามารถในการตรวจสอบและควบคุมความรู้สึกของตนเองและของผู้อื่น และใช้ความรู้สึกเพื่อให้มีอิทธิพลต่อ ความคิดและการกระทำของตนเอง

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต (2543 : 1) ให้ความหมายว่า ความฉลาดทาง อารมณ์ คือ ความสามารถทางอารมณ์ ที่จะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ลักขณา สรีวิวัฒน์ (2550 : 94) ให้ความหมายว่า การที่บุคคลมีความสามารถหรือ ศักยภาพทางอารมณ์ ด้วยการควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีการรับรู้ใจผู้อื่น เห็นใจผู้อื่น รู้จักจัดการกับ อารมณ์ของตนเองและความเครียดของตนเอง จนสามารถทำงานกับผู้อื่น อยู่ร่วมกับผู้อื่น และดำเนิน ชีวิตได้อย่างมีความสุข

ทศพร ประเสริฐสุข (2542 : 21) ให้ความหมายว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็น ความสามารถของบุคคลที่ตระหนักรู้ถึงความคิดของตนเอง และผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์และรอ คอยการตอบสนองความต้องการของตนเองได้ สามารถสร้างกำลังใจในการเผชิญกับอุปสรรค ข้อขัดแย้ง ต่าง ๆ รู้จัดจัดความเครียด นำความคิดและการกระทำของตนไปใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งใน ฐานะผู้นำและผู้ตามได้จนประสบความสำเร็จในชีวิต

กล่าวโดยสรุปความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึงความสามารถของบุคคลในการรู้จักและ ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้สอดคล้องกับวัย มีการประพฤติปฏิบัติตน ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่าง เหมาะสม

2. ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์

กรมสุขภาพจิต (2542 : 17) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับเรื่องของอารมณ์นั้นก็ เพราะนักวิชาการได้ตระหนักว่า เดิมที่เราเคยคิดว่าคนที่เรียนเก่ง เขาว์ปัญญาดีน่าจะประสบความสำเร็จ มากกว่าคนที่เขาว์ปัญญาน้อยกว่า แต่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ที่ผ่านมานักวิจัยได้ตระหนักว่า เขาว์ปัญญาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถูกต้องแน่นอน นักวิจัยจึง หันมาสนใจตัวแปรที่ไม่ใช่เขาว์ปัญญา เช่น คุณลักษณะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจการอบรมเลี้ยงดู ของพ่อแม่ ในปัจจุบันนักวิจัยทั่วไปก็ยืนยันเช่นกันว่า “ในเรื่องของความสำเร็จ เช่น ในการเรียนหรือการ ทำงานนั้น เขาว์ปัญญามีส่วนเกี่ยวข้องเพียง 20% เท่านั้น ที่เหลือเป็นปัจจัยด้านอื่น ๆ ซึ่งรวมทั้งความ ฉลาดทางอารมณ์ด้วย

ลักขณา สรีวิวัฒน์ (2550 : 94-95) ได้กล่าวถึงเขาว์อารมณ์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความฉลาดทางอารมณ์ นับเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลได้รับความสำเร็จ ทั้งในชีวิตการทำงานและครอบครัว เนื่องจากเกิดการเข้าใจตนเองและผู้อื่นทำให้ตระหนักในความแตกต่าง

ถึงความสามารถของแต่ละบุคคล รู้จักปรับอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต ช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม และเกิดการนำศักยภาพมาใช้ได้อย่างสร้างสรรค์

ภุริพรรณ ทวีชาติ (2549 : 65-66) กล่าวถึงความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ในด้านต่างๆ เช่น ความสำคัญต่อความรักและครอบครัว ความสำคัญต่อการเรียนและความสำคัญต่อการทำงานเป็นต้น ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ต่อตนเอง เป็นที่ยอมรับว่าจิตใจมีผลต่อร่างกายและความเครียด คือ บ่อเกิดที่สำคัญของโรคภัยไข้เจ็บหลายชนิด ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น โรคแผลในกระเพาะ โรคไมเกรน โรคความดันโลหิตสูงไปจนถึงโรคร้ายแรงอย่างมะเร็ง หากเรามีอารมณ์ดีย่อมส่งผลให้ร่างกายแข็งแรงตามไปด้วย ความฉลาดทางอารมณ์ช่วยให้คนมองโลกในแง่ดีมีความสุข มีความพึงพอใจและยอมรับได้กับสภาพที่เป็นอยู่

2. ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ต่อครอบครัว ครอบครัวจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ต้องอาศัยความรักความเข้าใจ และยอมรับได้ในข้อบกพร่องของผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์จึงมีผลอย่างมากต่อความสงบสุขในบ้านหรือชีวิตคู่ ปัญหาความแตกแยกหย่าร้างที่เกิดขึ้นในปัจจุบันล้วนเป็นต้นตอมาจากการไม่พยายามทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยอมรับข้อบกพร่องของอีกฝ่ายไม่ได้ เมื่อมีปัญหาที่ไม่หันหน้าคุยกันดีๆ บ่อยครั้งที่คนเก่งจำนวนไม่น้อยประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่มักล้มเหลวในชีวิตคู่ เพียงเพราะการเอาชนะกันต่างฝ่ายต่างไม่ยอม

ดังนั้น การเรียนรู้ธรรมชาติและความต้องการของแต่ละฝ่ายจึงเป็นเรื่องสำคัญ การเรียนรู้จะทำให้เราเข้าใจตนเอง และคนที่เรารักได้ดียิ่งขึ้น เพราะหากเมื่อใดมีความเข้าใจแล้ว ความยอมรับได้ก็จะตามมา

3. ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ต่อการศึกษา การที่เด็กจะเรียนดี มีอนาคตที่ดีนอกจากความสามารถทางวิชาการแล้ว ยังต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุ พบว่าเด็กจำนวนไม่น้อยที่เผชิญปัญหาด้านความรู้สึกรุนแรงจนทำให้เสียโอกาสทางการศึกษาไปอย่างน่าเสียดาย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน หรือปัญหาด้านพฤติกรรมอย่างอื่น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ไม่ได้มีที่มาจากความอ่อนแอทางความสามารถของเขานัก ปัญญาแต่มาจากความอ่อนแอทางอารมณ์ ที่ไม่สามารถรู้เท่าทัน และจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่น

ปัจจุบันได้มีการนำความรู้เกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์เข้ามาสอนในโรงเรียน เช่น ในสหรัฐอเมริกา มีการนำกิจกรรมที่เรียกว่า วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับตัวเอง (Self- Science) มาใช้ในโรงเรียนโดยวิธีการ คือ การที่ผู้เรียนบอกความรู้สึกของตนเองในขณะที่ครูขานชื่อตนเอง เช่น วันนี้อารมณ์ดีกังวลเล็กน้อย หรือมีความสุขแทนการตอบว่ามาหรือไม่มา จุดประสงค์ของการสอนวิชานี้เพื่อพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคม และมีได้สอนเฉพาะเด็กที่มีปัญหาเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาทักษะความเข้าใจ ที่มีความสำคัญกับเด็กทุกคน โดยมีแนวคิดที่ว่าผู้เรียนจะเข้าใจบทบาทได้ลึกซึ้งเมื่อมีประสบการณ์โดยตรงมากกว่า การรับฟังจากการสอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังมีการนำหลักสูตรนี้มาใช้ป้องกันปัญหาต่างๆ เช่น การใช้สารเสพติด การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นต้น คือครอบครัวจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ต้องอาศัยความรักความเข้าใจและยอมรับได้ใน

ข้อบกพร่องของผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์จึงมีผลอย่างมากต่อความสงบสุขในบ้านหรือชีวิตคู่ ปัญหาความแตกแยกหย่าร้างที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นต้น

4. ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ต่อการทำงานในช่วง 3 ศตวรรษที่ผ่านมา ตั้งแต่ ค.ศ. 1960 มีการศึกษาวิจัยจำนวนมาก ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีความฉลาดทางเชาวน์ปัญญาสูงมักจะล้มเหลวในการเป็นผู้บริหารสูงสุด เพราะขาดความเข้าใจมนุษย์ขาดการปฏิสัมพันธ์และอารมณ์ที่ดี

ทศนิยม ดีเลิศ (2551 : 63-63) สรุปได้ว่า ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ มีผลต่อชีวิตประจำวันอย่างชัดเจน ผู้มีอารมณ์ดีจะมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ง่าย ตลอดจนมีทักษะอารมณ์ที่ดีในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ขณะเดียวกันความฉลาดทางอารมณ์จะช่วยทำให้เรามองโลกในแง่ดี ทำให้มีพลังต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสำคัญมากต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเข้าใจในตนเองและผู้อื่นรอบข้าง ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะเป็นคนมองโลกในแง่ดี ส่งผลให้สังคมและประเทศชาติพัฒนาไปในทิศทางที่ดีถ้าทุกคนมีความฉลาดทางอารมณ์

3. องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดต่าง ๆ

กรมสุขภาพจิต ได้พัฒนาแนวคิดเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ที่ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ ดี เก่ง และสุข (กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต. 2543 : 1-3)

ดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง
 - 1.1 รู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง
 - 1.2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการได้
 - 1.3 แสดงออกอย่างเหมาะสม
2. ความสามารถในการเห็นใจผู้อื่น
 - 2.1 ใส่ใจผู้อื่น
 - 2.2 เข้าใจและยอมรับผู้อื่น
 - 2.3 แสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการรับผิดชอบ
 - 3.1 รู้จักการให้ รู้จักการรับ
 - 3.2 รู้จักรับผิดชอบ รู้จักให้อภัย
 - 3.3 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

เก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

4. ความสามารถในการรู้จักและสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง
 - 4.1 รู้ศักยภาพของตนเอง
 - 4.2 สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้
 - 4.3 มีความมุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย

5. ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

5.1 รับรู้และเข้าใจปัญหา

5.2 มีขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

5.3 มีความยืดหยุ่น

6. ความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

6.1 รู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

6.2 กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

6.3 แสดงความเห็นที่ขัดแย้งได้อย่างสร้างสรรค์

สุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเอง
พอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ

7. ภูมิใจในตนเอง

7.1 เห็นคุณค่าในตนเอง

7.2 เชื่อมมั่นในตนเอง

8. พึงพอใจในชีวิต

8.1 รู้จักมองโลกในแง่ดี

8.2 มีอารมณ์ขัน

8.3 พึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

9. มีความสงบทางใจ

9.1 มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุข

9.2 รู้จักผ่อนคลาย

9.3 มีความสงบทางจิตใจ

4. การส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2550 : 96-97) ได้เสนอแนะการสร้างเสริมความฉลาดทางอารมณ์
โดยการเรียนรู้ 3 ประการดังนี้

1. ละทิ้งพฤติกรรมเดิม ด้วยการหาทางปรับพฤติกรรมของตนเองให้เป็นพฤติกรรม
ที่พึงประสงค์ในสังคมให้ได้

2. การเรียนรู้ใหม่ ฝึกฝนให้มีความสามารถควบคุมตนเอง

3. การเรียนรู้เพิ่ม ทำความเข้าใจภาวะอารมณ์ของคนอื่น ฝึกทักษะทางสังคม
ทักษะชีวิตและฝึกพิจารณาเชื่อมโยงผลอันเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง

ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้โดยการสร้างความไว้วางใจ รัก ศรัทธา ด้วยการให้
ความรัก การโอบกอด ใช้คำพูดที่ไพเราะชวนฟัง ชี้ให้เห็นความถูกต้อง ให้รู้จักเลือกปฏิบัติเพื่อให้ได้รับ
การยอมรับการเป็นคนดี คนเก่ง และเป็นคนมีความสุขในสังคมต่อไป

ทัศนีย์ ดีเลิศ (2551 : 69) ได้กล่าวไว้ว่า การส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ข้างต้น
เป็นแนวทางในการนำไปฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีวิธีการอื่น ๆ อีกมากมายที่สามารถทำได้ แต่การจะให้เกิดผล
อย่างแท้จริง ต้องอาศัยความมุ่งมั่นของตนเองและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ตลอดจนบุคคลรอบข้าง
ที่มีพฤติกรรมต่อการเอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมหรือพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (2553 : 15-18) ได้เสนอแนวทางเพื่อเสริมสร้าง
ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็ก ดังนี้

1. ด้านดี

1.1 ควบคุมอารมณ์ ผู้ใหญ่ควรสอนเด็กว่า อารมณ์ที่ไม่ดี เช่น โกรธ ไม่พอใจนั้น
เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แต่ต้องรู้จักควบคุมเพราะหากไม่ควบคุมจะเกิดผลเสียติดตามมา เช่น โกรธแล้ว
ทำร้ายคนอื่น หรือทำลายข้าวของ ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กรู้จักควบคุมตนเอง เมื่อเด็กต้องเผชิญ
สถานการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์นั้น ให้เด็กรู้จักชะลอความพลุ่งพล่าน โดยหันไปสนใจเรื่องอื่น หรือ
นับ 1-10 หากเด็กควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ผู้ใหญ่ควรชมเชย ว่าเป็นคนเก่งเพื่อให้เด็กภูมิใจที่
ควบคุมตนเองได้ถ้าในสถานการณ์นั้นเด็กยังควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ให้เด็กเดินเลี้ยวไปก่อน หลัง
จากนั้นให้เด็กรู้จักระบายอารมณ์ในทางที่เหมาะสม เช่น เตะบอล วิ่งรอบบ้าน เป็นต้น

1.2 ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น ผู้ใหญ่ควรฝึกให้เด็กรู้จักรับฟังผู้อื่นและกล่าวให้
กำลังใจหรือปลอบใจผู้อื่นคิดอย่างไร เข้าใจคนอื่นมากขึ้น เหมือนกับการผูกมิตรต่อผูกที่ใจ

1.3 ยอมรับผิด เมื่อเด็กทำผิด ผู้ใหญ่ควรบอกเด็กว่าเด็กทำอะไรผิดทำให้เกิด
ความเสียหายอย่างไร ให้โอกาสเด็กชี้แจงเหตุผล ส่วนเกณฑ์ในการลงโทษเป็นเรื่องที่ตกลงกันว่าจะ
ยอมรับโทษมากน้อยเพียงใด แต่ทั้งนี้ควรพยายามหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการเขี่ยนตี เช่น อาจลงโทษ
โดยการตัดค่าขนม งดออกไปเล่นนอกบ้าน เป็นต้น ถ้าเด็กยังไม่รู้สำนึก อาจใช้การตีเตือนให้รู้ว่าสิ่งนั้นไม่
ถูกต้องเป็นการหยุดพฤติกรรม แต่ไม่ใช่การตีเพื่อระบายความโกรธหรือเสียหายของผู้ใหญ่

2. ด้านเก่ง

2.1 มุ่งมั่นพยายาม ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กมีความมุ่งมั่นในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ให้นานขึ้นและทำให้สำเร็จ เช่นการอ่านหนังสือหรือการทำกรบ้านโดยอาจพูดว่า “ ตั้งใจอ่านนะลูก ”
หรือ “ ทำให้สำเร็จนะลูก ” หรือสอนให้เด็กให้กำลังใจตัวเอง เช่น “ เกือบเสร็จแล้ว ” “ ทนอีกนิด ”
 เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กมีสมาธิอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้นานขึ้นและทำงานสำเร็จ

2.2 ปรับตัวต่อปัญหา การฝึกให้เด็กแก้ไขปัญหาจะทำให้เด็กพึ่งตนเอง สอนว่า
การแก้ไขปัญหาเป็นเรื่องที่ทำหาย หัดให้เด็กมีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

2.3 กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ผู้ใหญ่ควรเปิดโอกาสให้เด็กพูดถึงความรู้สึก
และความคิดเห็นหรือความสามารถของตนเองกระตุ้นหรือสนับสนุนเมื่อเด็กมีทำที่ที่ต้องการแสดงออก
ความชื่นชม จะทำให้เด็กมีความมั่นใจและมีความเป็นตัวเองมากขึ้น

3. ด้านสุข

3.1 พอใจในตนเอง ผู้ใหญ่ควรยกย่องชมเชยเมื่อเด็กทำสิ่งต่างๆได้สำเร็จ
เพื่อให้เด็กรู้สึกภูมิใจว่า ตนเองมีความสามารถและรู้สึกมีคุณค่า หากเด็กรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย สู้คนอื่น
ไม่ได้ ผู้ใหญ่ควรให้กำลังใจ

3.2 รู้จักปรับใจ ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กรู้จักปรับใจ โดยเมื่อเด็กรู้สึกผิดหวัง ผู้ใหญ่
ควรตั้งคำถามเพื่อให้เด็กทำความเข้าใจกับปัญหาได้คิด และรู้จักทำใจบ้างเช่น ถามว่า ถ้าไม่ได้เกมกด
แล้วเสียอะไรบ้าง ถ้าเสียความสนุกสนานจะหาความสนุกสนานจากสิ่งอื่นทดแทนได้หรือไม่ หรืออาจ
จะให้เด็กชะลอเวลาที่จะได้สิ่งของที่ต้องการ เช่น ให้สะสมเงินค่าขนมเพื่อซื้อของเล่น เป็นต้น

3.3 รื่นเริงเบิกบาน เวลาที่เด็กอารมณ์ไม่ดี ผู้ใหญ่ควรแนะนำให้เด็กรู้จักผ่อนคลาย
อารมณ์ของตนเอง เช่นอ่านการ์ตูนซ้ำขึ้น ดูหนังหรือฟังเพลงที่สนุกครึกครื้น วาดรูป พุดคุยหรือเล่น

สนุกสนานกับเพื่อน เป็นต้น หรือพ่อแม่อาจหาสิ่งของเด็กชอบเล่นแล้วสนุกสนาน ให้พยายามว่างเพื่อ
ความสุขร่วมกัน

จากที่กล่าวมา ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีความสำคัญมากต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ใน
ติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเข้าใจในตนเองและผู้อื่นรอบข้าง ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะเป็นคนมอง
โลกในแง่ดี อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมากและเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ อารมณ์เป็นตัวกระตุ้น
ให้เกิดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้สึกและทัศนคติ การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนในการคิด จึงเป็นการ
เรียนที่ดีที่สุด ดังนั้นการส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กนักเรียนสามารถส่งเสริมได้หลายวิธีโดย
วิธีหนึ่งที่สำคัญคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

5. การวัดและประเมินผลความฉลาดทางอารมณ์

กรมสุขภาพจิต (2545 : 86) ได้พัฒนามาตรวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่อิงตาม
ทฤษฎีของ Mayer และ Salovey (2005 : 331) โดยการวัดความฉลาดทางอารมณ์เป็นลักษณะการ
รายงานตนเองชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับโดย 1 แทน “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ 5 แทน
“เห็นด้วยอย่างยิ่ง” มีจำนวนทั้งหมด 33 ข้อ ประกอบด้วยกลุ่มการประเมินค่าและแสดงออกของ
อารมณ์ จำนวน 13 ข้อ กลุ่มการจัดระบบอารมณ์ มีจำนวน 10 ข้อ และกลุ่มการใช้ประโยชน์ทาง
อารมณ์มีจำนวน 10 ข้อ

Mayer และ Salovey (2005 : 214-216) ได้สำรวจความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้
มาตรวัดลักษณะอุปนิสัย (Trait-Meta-Mood Scale or TMMS) เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล
ในความสามารถที่จะสะท้อนอารมณ์และการจัดการกับอารมณ์ ซึ่งสโลเวย์ได้อาศัยนิยามเชิงปฏิบัติการ
ของความฉลาดทางอารมณ์ในเรื่องความเอาใจใส่ ความชัดเจน และการปรับอารมณ์ความรู้สึก แบบวัด
TMMS เป็นมาตรฐานการวัดที่ให้ผู้ตอบรายงานตนเอง มีการประเมินค่าจากระดับ 1 คือ “ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง” จนถึง 5 คือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบทดสอบมาตรฐานตรวจวัดลักษณะอุปนิสัย (TMMS)

1. ฉันใส่ใจมากกว่าฉันรู้สึกอย่างไร (ข้อความทางบวก)
2. ฉันไม่ใส่ใจกับความรู้สึกของตนเอง (ข้อความทางลบ)

ต่อมา สโลเวย์ ได้พัฒนาการวัดความฉลาดทางอารมณ์ตามความสามารถทางสมอง
เป็นหลักเรียกแบบทดสอบนี้ว่า MEIS (The Multifactor Emotional Intelligence Scale) ซึ่งเป็น
แบบวัดความรู้ที่ใช้กระดาษดินสอในการทำแบบทดสอบนี้ และแบบทดสอบ “The Emotional IQ
Test” ที่อยู่ในรูป CD-ROM โดยแบบทดสอบทั้งสองรูปแบบนี้เหมือนกันทุกประการในด้านเนื้อหา และ
โครงสร้าง แต่ต่างกันที่สื่อที่นำเสนอแบบทดสอบ

การวัดความฉลาดทางอารมณ์ตามแบบของบาร์ออน

กรมสุขภาพจิต (2545 : 91) ได้ใช้เวลามากกว่า 16 ปี ศึกษาเรื่องแบบทดสอบ
ความฉลาดทางอารมณ์ จากนิยามความฉลาดทางอารมณ์ของ บาร์ออน บาร์ออนได้สร้างเครื่องมือวัดชื่อ
Emotional Quotient Inventory (EQ) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของมาตรวัด EQ พบว่ามี
องค์ประกอบ 13 องค์ประกอบ ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าคุณลักษณะที่กำหนดไว้ 15 ด้าน หรือมาตราจาก 5
ด้าน (การรู้อารมณ์ตนเอง การจัดการอารมณ์ การจงใจตนเอง การตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น และ
สัมพันธภาพการจัดการ) ในโครงสร้างที่กล่าวไว้แล้วในตอนต้น เช่น องค์ประกอบแรกคือความพอใจใน
ตนเอง (Self-contentment) วัดโดยใช้ข้อคำถาม เช่น “ฉันรู้สึกมั่นใจใจตนเองในสถานการณ์ส่วนใหญ่”

องค์ประกอบที่สอง ได้แก่ ความรับผิดชอบทางสังคม วัดโดยใช้ข้อคำถาม เช่น “ฉันชอบช่วยเหลือคน” และองค์ประกอบที่สาม คือความอดกลั้น วัดโดยใช้ข้อคำถาม เช่น “เมื่อฉันเริ่มพูดยากที่จะเลิกพูด” แบบทดสอบ EQ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกทางลบ (เช่น ความเศร้า หดหู่) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะที่เกี่ยวกับความรู้สึกทางบวกแบบทดสอบ EQ ของบาร์ออนในภาพรวมหรือมาตราย่อยไม่มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบสติปัญญาทางสมอง มาตรา B ที่ปรากฏใน 16 PF และแบบทดสอบ EQ มีความสัมพันธ์เล็กน้อยกับ WAIS-R ($r = .12$)

บาร์ออน ต้องการให้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่สร้างฐานทางอารมณ์ (Emotion Profiles) เพื่อใช้ในการจัดสรรคนให้เหมาะสมกับอาชีพ หรือเพื่อใช้บ่งชี้ ด้านที่ยังมีปัญหาเพื่อการปรับปรุง แบบทดสอบนี้จึงมีคุณค่าสำหรับการวางแผนในการทำงาน เช่น คนที่ได้คะแนนสูงในการมองโลกในแง่ดี จะเป็นดัชนีบ่งชี้ว่า บุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในงานบางอย่าง เช่น เป็นพนักงานขาย ในทำนองเดียวกัน คนที่ได้คะแนนสูงในการจัดการความเครียด ตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง เป็นคนอิสระและยืดหยุ่น น่าจะทำงานได้ดี ถึงแม้ว่าแบบทดสอบ EQ ของบาร์ออน จะมีเกณฑ์ปกติ (Norm) มีการวิเคราะห์องค์ประกอบและมีการหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการยืนยันเกี่ยวกับการพยากรณ์ความสำเร็จทางอาชีพ และวิชาการ

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2544 : 117) ได้รวบรวมวิธีการวัดความฉลาดทางอารมณ์ไว้ดังนี้

1. แนวทางด้านแรงจูงใจภายใน (The Emotional Approach) เมื่อประเมินแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรม โดยการให้เล่าสาเหตุความรู้สึกนึกคิด แรงดลใจให้แสดงออก เช่น การให้เขียนเรียงความ เล่าเหตุการณ์ที่ประสบมา พิจารณาเนื้อความที่สะท้อนถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์
2. การใช้เทคนิคเหตุการณ์สำคัญ (The Critical Incident Approach) เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยมีเหตุการณ์ที่บ่งชี้ถึงการทำงาน ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับต่าง ๆ กัน แล้วให้เลือกเรียงลำดับพฤติกรรมที่ผู้ตอบเคยปฏิบัติ หรือประสงค์จะทำ เพื่อนำคะแนนมาสรุปอ้างอิงถึงระดับความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของผู้ตอบ
3. สถานการณ์จำลอง (The Simulation Approach) การกำหนดสถานการณ์จำลองขึ้นแล้วให้แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ เพื่อลดการบิดเบือนในการตอบ เช่น สถานการณ์ให้ติดต่อซื้อขายสินค้า แล้วให้สวมบทบาทตามที่กำหนด
4. การรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นแบบวัดที่นิยมใช้กันมาก
5. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ประกอบกับการสังเกต โดยนักจิตวิทยาที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของความฉลาดทางอารมณ์ และมีประสบการณ์ในการสังเกตผู้คน การใช้วิธีนี้อาจจะใช้ผู้ถูกสัมภาษณ์เล่าเหตุการณ์ในชีวิตจริงที่ถือว่าประสบความสำเร็จ และเหตุการณ์ที่ถือว่าเป็นความล้มเหลว

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิตเพราะว่าเป็นแบบวัดที่มาตรฐานและมีผลงานการวิจัยรับรองที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ โดยประเมินจากความสามารถด้านหลัก 3 ด้าน คือ ด้านความดี ด้านความเก่ง และด้านความสุข ซึ่งแยกเป็นรายด้านย่อยได้ 9 ด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การควบคุมตนเอง

2. การเห็นใจผู้อื่น
3. ความรับผิดชอบ
4. การมีแรงจูงใจ
5. การตัดสินใจแก้ปัญหา
6. สัมพันธภาพกับผู้อื่น
7. ความภูมิใจในตนเอง
8. ความพอใจในชีวิต
9. ความสุขสงบทางใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

อรพรรณ บุญสมปาน (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ13101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานจำนวน ทั้งหมด 11 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 33 คาบ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยจากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดีมาก

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดี

สมทรง สวัสดิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้สรุปผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับ ที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน และหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 80/80 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน 37 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาติ วัฒนชัย และคณะ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การออกแบบและพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางสมองของผู้เรียน โดยใช้ Brain – Based Learning ผลการวิจัยพบว่า

1. การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางสมองของผู้เรียน โดยใช้ Brain – Based Learning พบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญของนวัตกรรม ๆ ดังนี้

- 1) สถานการณ์ปัญหา (Problem Base) 2) ธนาคารความรู้ (Knowledge Bank) 3) ฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding) 4) ประสบการณ์ที่มีความหมาย (Meaningful Experience) 5) ศูนย์พัฒนาพหุปัญญา (Multiple Intelligence Development Center) 6) ห้องคลายเครียด (Relaxation Room) 7) ห้องบันเทิง (Edutainment Room) 8) การบริหารสมอง (Brain Gym) 9) การร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaboration)

2. ประสิทธิภาพนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางสมองของผู้เรียน โดยใช้ Brain – Based Learning พบว่า มีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงจากผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ การประเมินโดยผู้เรียน ปรากฏว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม ๆ และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางสมอง คือ พหุปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ชวัลกร สุวรรณกลาง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนนักเรียนตั้งใจฟังและออกเสียงตามกล่าพูดกล่าเล่นเกมอย่างกระตือรือร้นและสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

2. นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและนำคำศัพท์ไปใช้ในการฟัง พูด อ่านและเขียนอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 91.71 ส่วนคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นร้อยละ 92.09

บุญโฮม ชูสกุล (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เกมบัตรคำ ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เกมบัตรคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 78.15/76.92

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมบัตรคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.6475 หมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากความรู้เดิมร้อยละ 64.75

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมบัตรคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Castro (1999 : 4049-A) ได้ศึกษาจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ : มุมมองแรกของ Success for Life งานวิจัยพื้นฐานทางสมองของโปรแกรมเด็กปฐมวัยโปรแกรมนี้ เป็นโปรแกรมที่ใช้ผลงานวิจัยทางสมองมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมกับเด็กเล็ก และได้รับการพัฒนาขึ้นโดยนักประสาทวิทยานักจิตวิทยาพัฒนาการ นักการศึกษาเด็ก นักการศึกษาดนตรีโภชนาการและได้ศึกษากับครู เด็กวัยทารก เด็กวัยเตาะแตะและเด็กวัยอนุบาล โดยให้การอบรมครูเป็นเวลา 3 เดือน เกี่ยวกับเรื่องหน้าที่พัฒนาการทางสมองที่มาจากผลงานวิจัยล่าสุดและวิธีดำเนินการโปรแกรม Success for Life ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับผลการวิจัยทางสมองการเรียนรู้ และการเจริญเติบโตของเด็กและครูสามารถนำไปเชื่อมโยงระหว่างข้อค้นพบใหม่กับการประยุกต์ใช้สำหรับกิจกรรมประจำวันและการจัดโครงการ ในชั้นเรียน เด็กมีพัฒนาการที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางด้านร่างกายการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมพัฒนาการด้านสติปัญญาการใช้ภาษา และการสื่อสาร

Hoge (2003 : 3884-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนว Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน การเรียนรู้ตามแนวคิด พัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้น เป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนที่พบเสมอๆ คือการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยการเรียนรู้แบบท่องจำ จึงทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองและความสามารถในการอ่านออกเขียนได้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูอนุบาลได้ใช้ยุทธศาสตร์ การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนชั้นประถมต้นให้อ่านออกเขียนได้ ใช้วิธีการวิจัยในโรงเรียนตำบลเล็ก ๆ ด้วยรูปแบบการสอนแบบ สืบสวนด้วยการออกแบบเทคนิคการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติของสัตว์และพืช ปีการศึกษา 2544 -กุมภาพันธ์ 2545 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญ ของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัดสภาพและฝึกหัดให้นักเรียน พัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

Samahio (2003 : 3105-A) ได้ศึกษา Success for Life ในประเทศไทย : การประเมินผลการดำเนินการศึกษาและวัฒนธรรม success for life เป็นนวัตกรรมจัดการโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยซึ่งพัฒนาโดย George S. Morrison ในปี ค.ศ 1997 เป็นการนำเอาสหวิทยาการมาปรับใช้ โดยนำเอาความรู้จากทฤษฎีและผลงานวิจัยในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กปฐมวัย เช่น การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนวัยเรียน ทฤษฎีพัฒนาการเด็ก ผลการวิจัยล่าสุดเกี่ยวกับประสาทวิทยา เป็นฐานของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยเจ้าของกิจการ โรงเรียนอนุบาล ครูอนุบาล ผลการวิจัย พบว่าโปรแกรม Success for Life สอดคล้องกับแนวคิดของ กรปฎิรูปการศึกษาของไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นการจัดการศึกษาที่เสนอแนะให้ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กด้วย

Fortner (2004 : 189-A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวปฏิบัติเชิงศาสตร์การสอน โดยใช้การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ด้วยทฤษฎีพหุปัญญา (Examining Pedagogical Practices Through Brain Based Learning in Multiple Intelligences Theory) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ เป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติจัดการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียน Norfolk Public School โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้ ให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสำรวจเกี่ยวกับการปฏิบัติการเรียนการสอนที่พัฒนาโดยนักวิจัย เพื่อที่จะวัดการปฏิบัติการเรียนการสอนเชิงศาสตร์การสอน ที่ใช้การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ข้อมูลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทำการวิเคราะห์จากผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียน Norfolk Public School และทำการวิเคราะห์จากทักษะการเขียนในการสอบปลายภาค ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีของเพียสัน อาร์ (Pearson R Test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองในทฤษฎีพหุปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการ สัมภาษณ์ผู้บริหารของแต่ละโรงเรียน เพื่อที่จะตรวจสอบการสรุปอ้างอิงจากข้อค้นพบจากงานวิจัย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การนำทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ร่วมในการปฏิบัติการเรียนการสอน เป็นวิธีหนึ่งที่จะปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติสมอง และเป็นการเรียนที่ส่งเสริมสมองทุกส่วนไปพร้อม ๆ กันอีกทั้งส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และใช้วิธีการที่หลากหลายให้เด็กได้รับประสบการณ์โดยตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งจะทำให้เด็กจดจำและเรียนรู้ได้ดี สามารถเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างต่อเนื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน หากมีการจัดการเรียนการสอนที่ดี ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งแต่ละห้องคละความสามารถของนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบคำศัพท์ จากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษา 1 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการสอน

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการสอน

แผนที่	เนื้อหา	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	Jobs	เลือกกระบอกภาพ หรือ สัญลักษณ์ตรง ความหมาย	1.อ่านออกเสียง สะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพได้	3
2	Places	ตอบคำถามจากการฟัง และอ่านข้อความ	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับสถานที่ได้	3
3	Getting around	บอก ความต้องการ เกี่ยวกับตนเอง คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน ข้อความที่ใช้ในการพูด เขียน	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการขนส่งได้ 3.บอกประเภทของการขนส่งได้ 4.ตอบคำถามเกี่ยวกับการขนส่งได้	3
4	Clothes	บอกความต้องการของตนเอง ให้ข้อมูล ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้	3

1.3 ศึกษาเอกสารการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

- 1.3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
- 1.3.2 ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้
- 1.3.3 ขั้นเสนอความรู้
- 1.3.4 ขั้นฝึกทักษะ
- 1.3.5 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 1.3.6 ขั้นสรุปความรู้
- 1.3.7 ขั้นกิจกรรมเกม (ทดสอบ)
- 1.3.8 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้
- 1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีขอบข่ายเนื้อหาประกอบ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ดังนี้
- 1.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Jobs เวลา 3 ชั่วโมง
- 1.4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Places เวลา 3 ชั่วโมง
- 1.4.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Getting Around เวลา 3 ชั่วโมง
- 1.4.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Clothes เวลา 3 ชั่วโมง
- 1.5 นำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์อิสระเพื่อ พิจารณาตรวจสอบ เสนอแนะ ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 1.6 นำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์ อิสระ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดการ การเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้
- 1.6.1 นางจำรัสลักษณ์ สุระเสน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 1.6.2 นางวนิดา ปาณินิจ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 มีความเชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผลการศึกษา
- 1.6.3 นางเพิ่มสุข จันทร์ขอนแก่น ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนสตรีศึกษา ร้อยเอ็ด มีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 1.7 นำคะแนนผลประเมินแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)
- ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด
- 1.8 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญซึ่งประเมินในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 อยู่ในระดับมาก ถือว่าแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ ประเมินตามลักษณะของแผนที่ดี ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้อง

กับรูปแบบการสอน เพิ่มเนื้อหาด้านไวยากรณ์ และความเหมาะสมระหว่างกิจกรรมกับเวลา (รายละเอียด ดังตาราง 8 ในภาคผนวก ข หน้า 135-136)

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง ใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำมาจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขความบกพร่องได้แก่ ด้านความชัดเจนของภาพประกอบ ปรับตัวอย่างประโยคให้กระชับ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบคำศัพท์จากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 ข้อ ลักษณะเป็นข้อสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก การสร้างแบบทดสอบมีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการวัดการประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ ดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	จำนวนที่ใช้
Jobs	1.อ่านออกเสียง สะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพได้	14	10
Places	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับสถานที่ได้	14	10
Getting Around	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการขนส่งได้ 3.บอกประเภทของการขนส่งได้ 4.ตอบคำถามเกี่ยวกับการขนส่งได้	14	10
Clothes	1.อ่านออกเสียงสะกดคำ 2.บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้ 3.ตอบคำถามเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้	14	10
รวม		56	40

2.3. นำแบบทดสอบคำศัพท์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาชั้นคว่ำอิสระ และเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามรายข้อกับผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในบทเรียน ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามผลการเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามผลการเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามผลการเรียนรู้

2.4. วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 220) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.67-1.00 ขึ้นไป เป็นข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ การประเมินความสอดคล้องพบว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ผ่านเกณฑ์จำนวน 50 ข้อ (ภาคผนวก ง หน้า 152-153)

2.5. นำแบบทดสอบคำศัพท์ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงแล้วจำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

2.6. นำแบบทดสอบคำศัพท์ที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84-90) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 ไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ พบว่าข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.21-0.83 (ภาคผนวก ง หน้า 154-155)

2.7. นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.97 (ภาคผนวก ง หน้า 155)

2.8. นำแบบทดสอบคำศัพท์ที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบในการนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

2.9. จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27

3. การสร้างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยศึกษาจากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2545 : 34)

3.2 สร้างแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นแบบวัดโดยใช้มาตราประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 30 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ปรับมาจากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2545 : 34) สาเหตุที่ปรับเพื่อให้สอดคล้องกับวัยของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมทั้ง 9 ด้าน ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่แสดงความรู้สึกทางบวก (Positive) ดังนี้

จริงมาก ให้ 4 คะแนน

ค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
จริงบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริง	ให้	1	คะแนน

มีจำนวน 21 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 3 5 6 8 10 11 12 13 16 17 18 20 21 23 24 25 26 27 28 29 และข้อ 30 และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่แสดงข้อความรู้สึกทางลบ (Negative) มีคะแนนดังนี้

จริงมาก	ให้	1	คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้	2	คะแนน
จริงบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน

มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ข้อ 2 4 7 9 14 15 19 22 และ ข้อ 26

3.3 นำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์อิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจนและความเหมาะสมของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.4 นำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้

3.4.1 นางวนิดา ปาณินิจ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 มีความเชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผลการศึกษา

3.4.2 นายไชยยันต์ สุขบาล นักจิตวิทยาชำนาญการ สถานที่ทำงานโรงพยาบาล ร้อยเอ็ด มีความเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

3.4.3 นางเพิ่มสุข จันทร์ขอนแก่น ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนสตรีศึกษา ร้อยเอ็ด มีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.5 นำผลการประเมินแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ววิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.6 ผลการประเมินแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 (ตาราง 9 ภาคผนวก ค หน้า 149-150)

3.7 นำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าเฉลี่ยของความสอดคล้อง ระหว่างคำถามกับพฤติกรรมชีวิตความฉลาดทางอารมณ์ คัดเลือกคำถามที่มีความสอดคล้อง (IC) โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 220)

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัดความฉลาดทางอารมณ์
ของนักเรียน

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดตรงตามตัวชี้วัดความฉลาดทางอารมณ์
ของนักเรียน ผลการประเมินพบว่าคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดความฉลาดทางอารมณ์มีค่าความสอดคล้อง
0.67-1.00 (ภาคผนวก ง หน้า 156-157)

3.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว
นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 30 คน โรงเรียน
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด

3.9 นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจ
จำแนกรายข้อ โดยใช้วิธี Item-total Correlation คัดเลือกข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ ใช้สูตรสหสัมพันธ์
อย่างง่ายของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 110-111) พบว่าแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์
จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.34-0.87 (ภาคผนวก ง หน้า 158-159)

3.10 นำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (α -Coefficient)
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.98 (ภาคผนวก ง หน้า 159)

3.11 นำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อมาจัดพิมพ์เป็นแบบ
ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2
จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ที่ผู้ศึกษา
ค้นคว้าสร้างขึ้น
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบ
ก่อนเรียน ให้นักเรียนตอบแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์หลังจากเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบคำศัพท์และจากแบบประเมินความฉลาดทาง
อารมณ์หลังจากเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน
2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร E.I.
3. วิเคราะห์หาค่าความฉลาดทางอารมณ์หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สถิติพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบทดสอบคำศัพท์ โดยใช้คำนวณดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบทดสอบคำศัพท์โดยใช้วิธีของ Brennan คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 216)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N ₁	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของสูตรของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 X_i แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด

1.4 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (r_{xy}) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 110-111)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และ Y
 $\sum X$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X และ Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y
 N แทน จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	ความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 237)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่ากลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 250)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3. การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้
(เผชิญ กิจระการ. 2544 : 46-51)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนกิจกรรมใบงาน การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการทำแบบทดสอบย่อยทุกแผนรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมใบงาน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบทดสอบย่อยทุกแผนรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เรียน

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เรียน

3.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำนวณจากสูตร ดังนี้
(เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. 2545 : 31-35)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็มของแบบทดสอบ} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{รวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$E.I.$	แทน	ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน
2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร $E.I.$
3. วิเคราะห์หาค่าความฉลาดทางอารมณ์หลังจากการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ แล้วจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานกับกลุ่มทดลองจนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ นำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมด้านการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด

การทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม ระหว่างเรียนทั้ง 4 แผน และทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียน มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏผลดังตาราง 3-4

ตาราง 3 ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนที่	คะแนนเต็มระหว่างเรียน				คะแนนที่ได้ระหว่างเรียน				รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	การอ่านออกเสียง	การฟังและการพูด	พฤติกรรมกลุ่ม	ทดสอบย่อยท้ายแผน	การอ่านออกเสียง	การฟังและการพูด	พฤติกรรมกลุ่ม	ทดสอบย่อยท้ายแผน			
	300	300	300	300	238	234	241	231	944	236.00	78.67
2	300	300	300	300	241	241	243	235	960	240.00	80.00
3	300	300	300	300	250	238	248	237	973	243.25	81.08
4	300	300	300	300	240	243	266	251	1000	250.00	83.33
รวมคะแนนที่ได้ทั้ง 4 แผน					969	956	998	954	3877	969.25	80.77
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.77											

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนจำนวน 30 คน ได้คะแนนจากการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 4 แผน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 969.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.77 หรือประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 80.77

ตาราง 4 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

N=30	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)
รวมคะแนนทั้งหมด	533	965
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	17.77	32.17
ร้อยละของคะแนนทั้งหมด	44.42	80.42
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.42		

จากตาราง 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ หลังเรียนของนักเรียน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ได้คะแนนรวม 965 คิดเป็นร้อยละ 80.42 ดังนั้น ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_2) เท่ากับ 80.42

ตาราง 5 คะแนนประสิทธิภาพกระบวนการที่ได้จากการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน คะแนนพฤติกรรมกลุ่ม และผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภทของคะแนน	คะแนนรวม	ร้อยละ
คะแนนจากการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม (E_1)	3877	80.77
คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ (E_2)	965	80.42

จากตาราง 5 พบว่าคะแนนจากการอ่านออกเสียง การฟังและการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม (E_1) มีค่าเท่ากับ 3877 คิดเป็นร้อยละ 80.77 จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 956 คิดเป็นร้อยละ 80.42 ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.77 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.42 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.77/80.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดสอบนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็มของแบบทดสอบ} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{รวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมอง
เป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวัดความสามารถในการทำ แบบทดสอบ	จำนวนนักเรียน	ผลรวม ของคะแนนเต็ม	ผลรวม คะแนนการทดสอบ
ก่อนเรียน	30	1200	533
หลังเรียน	30	1200	965

ดัชนีประสิทธิผล E.I.= 0.6476

จากตาราง 6 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดัชนีประสิทธิผลของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่า
เท่ากับ 0.6476 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 64.76

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ดังปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	นักเรียน (N) = 30		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความฉลาด ทางอารมณ์
1. เวลาโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	2.53	0.86	ปานกลาง
2. เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	3.57	0.57	มาก
3. ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ	3.03	0.81	มาก
4. ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	3.32	0.68	มาก
5. เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับ ได้	2.63	0.89	ปานกลาง
6. ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง	3.17	0.79	มาก
7. ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก	3.03	0.67	มาก
8. ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน	2.77	1.01	ปานกลาง
9. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส	2.83	0.79	ปานกลาง
10. ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน	3.50	0.51	มาก
11. เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ผู้อื่นได้	2.43	0.94	ปานกลาง
12. ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม	3.10	0.92	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	นักเรียน (N) = 30		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความฉลาดทางอารมณ์
13. ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น	2.80	0.89	ปานกลาง
14. ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร	3.40	0.93	มาก
15. เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ	3.10	0.88	มาก
16. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ	3.07	0.91	มาก
17. เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้	3.30	0.75	มาก
18. เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่า จะทำอะไรก่อนหลัง	2.83	1.14	ปานกลาง
19. ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย	3.00	0.91	มาก
20. ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย	3.10	0.80	มาก
21. ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน	3.27	0.69	มาก
22. ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้	2.77	0.94	ปานกลาง
23. ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	3.00	0.79	มาก
24. เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้	3.00	0.90	มาก
25. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด	3.32	0.82	มาก
26. ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก	2.60	0.93	ปานกลาง
27. ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน	3.03	0.89	มาก
28. ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	3.50	0.68	มาก
29. เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ	3.37	0.61	มาก
30. เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้	3.13	0.78	มาก
รวม	3.02	0.87	มาก

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และมีความฉลาดทางอารมณ์รายชื่ออยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน

สรุปผล

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.77/80.42 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6476 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.76
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานมีความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การแผนการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้ศึกษาอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.77/80.42 หมายความว่า นักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานได้คะแนนเฉลี่ย จากการอ่านออกเสียง การฟัง และการพูด การทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนพฤติกรรมกลุ่มทั้ง 4 แผน คิดเป็นร้อยละ 80.77 และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 80.42 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้าง และหน้าที่ของสมองส่วนต่าง ๆ วยต่าง ๆ ครูต้องยึดหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ซ้ำ ย้ำทวน โดยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน ที่หลากหลาย ให้เกิดการเรียนรู้และจำได้แม่นยำ ทำให้นักเรียนเกิดความจำระยะยาว ซึ่งสามารถเรียกใช้ได้ทันที และสามารถสร้างความรู้เพิ่มพูนเกิดเป็นความรู้ใหม่ไม่มีที่สิ้นสุด และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นกิจกรรมประสานประสานระหว่างการใช้กระบวนการกลุ่ม แผนผังความคิด ใบงานและเกม เป็นหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง ได้ฝึกฝนซ้ำในเรื่องเดิมทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้แม่นยำซึ่งสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและยังสอดคล้องกับหลักการเรียนของ BBL (Brain Based Learning) คือการเรียนรู้เรื่องเดิมโดยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้แม่นยำและจำได้นาน (วิมลรัตน์ สุรินทร์โรจน์. 2545 : 34-55) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการหาคุณภาพอย่างเป็นขั้นตอน คือหาค่าเฉลี่ยโดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง และการทดลองใช้ (Try out) โดยผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญในทุกด้าน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จูไรวรรณ เสาสูงยาง (2553 : 134) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.94/83.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70

2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6476 หมายความว่า ผู้เรียนมีคะแนนทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร้อยละ 64.76 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนด้านคำศัพท์สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้กระบวนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูดซึ่งเป็นการลงมือปฏิบัติจริงตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบนี้ส่งผลให้เซลล์สมอง 100,000 ล้านเซลล์ ได้รับการกระตุ้นให้ทำงานและเกิดพัฒนาการทำให้เกิดปัญหาการคิดวิเคราะห์และปัญญาในระดับที่สูงขึ้น ๆ ครอบคลุมตามหลักการพหุปัญญาและเก็บความรู้ไว้ในความจำระยะยาวที่พร้อมนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และในการสอนแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึงความคิดพื้นฐานตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้คือ อารมณ์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติจริงไปพร้อม ๆ กันจึงเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียน 8 ขั้น ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ครูวางแผนในการสนทนากับนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้

2) ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนตกลงร่วมกันว่านักเรียนจะต้องทำกิจกรรมใดบ้างอย่างไร และจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร 3) ขั้นเสนอความรู้ เป็นขั้นที่ครูจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียน มาสร้างองค์ความรู้ใหม่คือการสอนหรือการสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนจนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน 4) ขั้นฝึกทักษะ เป็นขั้นที่นักเรียนเข้ากลุ่มแล้วร่วมมือกันเรียนรู้และสร้างผลงานในขั้นนี้คำว่าฝึกทักษะหมายถึงการศึกษาค้นคว้า การฝึกปฏิบัติการทดลอง การสังเกตจากสิ่งแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การทำแบบฝึก การวาดภาพและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จได้ผลงานออกมา 5) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มที่ได้จากการจับสลากออกมาเสนอผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 6) ขั้นสรุปความรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้นักเรียนทำใบงานเป็นรายบุคคลแล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเอง ให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมงานของตนเอง 7) ขั้นกิจกรรมเกม เป็นขั้นที่ครูจัดทำข้อสอบมาให้ นักเรียนทำเป็นรายบุคคล โดยไม่ซีกถามกันเสร็จแล้วส่งเป็นกลุ่มแล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้แต่ละกลุ่มหาคาคะแนนเฉลี่ย บอกครูบันทึกไว้แล้วจึงประกาศผลเกม กลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ 8) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้เป็นขั้นที่ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเดี่ยว เป็นคู่ การจัดกิจกรรมทั้ง 8 ขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมประสมประสานระหว่างการใช้กระบวนการกลุ่ม แผนผังความคิด ใบงานและเกม เป็นหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง ได้ฝึกฝนซ้ำในเรื่องเดิมทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้แม่นยำ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554 : 64-65) สอดคล้องกับผล การศึกษาของจุไรวรรณ เสาสูงยาง (2553 : 135) พบว่าการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6562

3. ความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก และมีความฉลาดทางอารมณ์รายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ซึ่งเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งสัมพันธ์กับการทำงานของสมองซีกขวา อีกทั้งครู ผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นกันเอง ครูสร้างความไว้วางใจ ให้ความรัก ความศรัทธา ใช้คำพูดที่ไพเราะชวนฟัง สนใจกับนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนเท่าเทียมกัน ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาและข้อขัดแย้งต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของจันดา ทัทละ (2550 : 91-92) พบว่าโปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรมเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน โดยผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงได้แก่ การอ่านออกเสียง การฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน การมีผลทำให้คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้น จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนา การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ อีกทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่าน การเขียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ควรนำวิธีการจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและการพัฒนาคุณภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นกิจกรรมที่พัฒนาสมองซีกซ้ายและขวาอย่างสมดุลและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนได้ปฏิบัติจริงส่งผลให้คะแนนการเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน จึงควรสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลาย ๆ ระดับชั้น และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการศึกษาค้นคว้ามากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน กับแผนการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อหาข้อมูลมาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลถึงผลการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ควรนำหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมความสามารถและพัฒนาการด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการอ่าน การเขียน ของนักเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- _____. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2545.
- _____. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือคลายเครียด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2542.
- _____. คู่มือความฉลาดทางอารมณ์ (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2543.
- _____. การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี : สำนักพิมพ์กรมสุขภาพจิต, 2545.
- กระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ “English Speaking Year 2012”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2554.
- จันดา ทัพพะ. การพัฒนาโปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์(EO)และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค(AO)ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- จุไรวรรณ เสาสูงยาง. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานกับแบบ 4MAT. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ชวัลกร สุวรรณกลาง. การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเกม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- ทัศนีย์ ดีเลิศ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ในกิจกรรมศิลปะของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองโดยใช้รูปแบบไตรสิกขากับการจัดการเรียนรู้รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2551.
- ทศพร ประเสริฐสุข. ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชมรมผู้สนใจ อีคิว, 2542.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. ความฉลาดทางอารมณ์ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ คำถาม-คำตอบ และกรณีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มติชน, 2547.
- นันทิยา แสงสิน. การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

- บุญโฮม ชูสกุล. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เกมบัตรคำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. “การวัดผลการศึกษา,” วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 30-36 ; กรกฎาคม, 2545.
- เผชญิ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/ E2),” การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44-51 ; กรกฎาคม, 2544.
- พรสวรรค์ สีส้อ. สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2550.
- ภุริพรรณ ทวีชาติ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปรีชาเชิงอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องหลักธรรมในพระพุทธศาสนาที่ได้รับการสอนแบบไตรสิกขากับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค เอส ที เอ ดี (Stad). วิทยานิพนธ์ ก.ศม. กรุงเทพ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. จิตวิทยาในชั้นเรียน. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา , 2550
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- วัลลภ กันทรัพย์. “การประเมินตนเองกับการนิเทศภายใน,” สารพัฒนาหลักสูตร. 15(124) : มกราคม-มีนาคม, 2539.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- _____. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- _____. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain based Learning: BBL). ม.ป.ป. <http://www.seedlearning.com/pr/images_slc/bbl.ppt> 10 พฤศจิกายน 2550
- วิสาข์ จิตวิตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.
- วิณา ประชากุลและประสาท เมืองเฉลิม. รูปแบบการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. เชาว์อารมณ์ (EQ): ดัชนีวัดความรู้และความสำเร็จของชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เอกซ์เปอร์เน็ท, 2544.
- ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต. คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2549.
- สุชาติ วัฒนชัย และคณะ. “การออกแบบและพัฒนาโมเดลสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาและการถ่ายโยงการเรียนรู้,” ใน วารสารวิทยบริการ หน้า 61-62. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- สุภรณ์ สภาพงศ์. “การอ่านจับใจความ,” วารสารวิชาการ. 5(5) : 16 ; กรกฎาคม, 2545.

- สุรัชย์ บุญญาสุสิทธิ์. ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครุต้นแบบ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : การสอนแบบนวัตกรรมการเรียนรู้โดยครู. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์, 2526.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2530.
- สุวิทย์ มูลคำ. กลยุทธ์การสอนคิดแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2547.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. การเรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย จำกัด, 2544.
- แสงอุษา โรจนานนท์ และ กฤษณ์ รุยาพร. EOWithThaiSmile การบริหารอารมณ์ด้วยรอยยิ้มแบบไทย ๆ. กรุงเทพฯ : มิตรนาราการพิมพ์, 2543.
- สมทรง สวัสดิ์. ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , 2552
- อรพรรณ สุขสมปาน. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- อิสรา สารงาม. การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.
- อำไพ เกียรติชัย. พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- เอมอร สงวนดี. การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- Caine, R. and G. Caine. 12 Principles for Brain - Based Learning. 1989.
<<http://www.nea.org/teachexperience /braik 030925.html>> 26 August 2006.
- Castro, R.R. “From Theory to Practice : A First Look at Success for Life A Brain Research- based Early Childhood Program,” Dissertation Abstracts International. 59(11) : 4049 – A ; May, 1999.
- Cob and Mayer. “Emotional Intelligence,” Education Leadership. 14-18 ; November, 2000.
- Ellis, Rod and Inson, Brain T. Teaching secondary English. Hong Kong : Longman, 1980.

- Fortner, Sandra Gail. "Examining Pedagogical Practices through Brain-Based Learning in Multiple Intelligences Theory," Dissertation Abstracts International. 65(8) : 2882-A ; February, 2004.
- Goleman, Daniel. Emotional intelligence. New York : Bantam Books,1995.
- Hoge, Pamela Thompson. "The Integration of Brain-Based Learning and Literacy Acquisition," Dissertation Abstracts International. 63(11) : 3884-A ; May, 2003.
- Jensen, Eric. Brain - Based Learning. The United States of America : The Brain Store Publishing, 2000.
- Mortiboys. Teaching with Emotional Intelligence. Oxon : Routledge, 2005.
- Salovey Book Review. Emotional Development and Emotional Intelligence: Educational Implications. New York : Bantam Books, 1990.
- Samahito. "Success for Life in Thailand : Educational and Cultural Implementation," Dissertation Abstracts International. 69(09) : 3105 -A ; March, 2003.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
Topic 1 Jobs **เวลา 3 ชั่วโมง**

1. สาระสำคัญ

การพูดและการฟัง เป็นทักษะที่ต้องฝึกตามสถานการณ์ของการเรียนรู้เพื่อให้นำประสบการณ์ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องมีความหมายและเป็นพื้นฐานของการเรียนในระดับสูงขึ้นไป

2. ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียง สะกดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้
2. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้
3. ถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพได้
4. พูดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียง สะกดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้
2. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้
3. ถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพได้
4. พูดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้

4. เนื้อหา คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ จากบทเรียนเรื่อง Jobs ได้แก่

accountant, doctor, architect, farmer, army officer, nurse ,pilot ,carpenter, clerk, dentist, fisherman, postman, teacher, lawyer, mechanic, policeman, engineer, tailor, fireman

- ไวยากรณ์ 1. Indefinite article ได้แก่ a, an
 2. Pronoun

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพอาชีพต่าง ๆ
2. บัตรคำอาชีพต่าง ๆ
3. เครื่องรับโทรทัศน์
4. เครื่องเล่นวีซีดี
5. Worksheet 1 2 3 4 5 6 7 8
6. แบบทดสอบย่อย

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ครู	นักเรียน
<p>1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกล่าวทักทายนักเรียนแล้วสนทนาเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนควรรู้จัก โดยให้นักเรียนบอกชื่ออาชีพ ต่าง ๆ ครูเขียนชื่ออาชีพที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ teacher, nurse, doctor , postman , farmer</p> <p>2.ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่อง Jobs, Indefinite article and Pronoun ซึ่งจะมีสื่อคือบัตรภาพ บัตรคำ และ CD ให้นักเรียนฟัง พูด และทำแบบฝึกหัดรายกลุ่ม นำเสนองานกลุ่ม โดยทำการวัดผลประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด พฤติกรรมกลุ่ม และทำแบบทดสอบย่อย</p> <p>2.1 ให้นักเรียนดูรูปภาพจากบัตรภาพ พร้อมกับถามนักเรียนว่า Do you know about this picture?</p> <p>2.2 ครูเปิด CD คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพให้นักเรียนฟัง เพื่อคุ้นเคยกับคำศัพท์และการออกเสียง</p> <p>3.ขั้นเสนอความรู้</p> <p>3.1 ให้นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์และพูดตาม</p> <p>3.2 ให้นักเรียนดูบัตรคำ สะกด และพูดตาม</p> <p>3.3 ครูชูบัตรภาพอาชีพที่ละภาพ แล้วให้นักเรียนพูดปากเปล่า พร้อมสะกดตามทีละภาพเช่น Accountant, A-c-c-o-u-n-t-a-n-t ,Doctor, d-o-c-t-o r, Farmer, f-a-r-m-e-r จนครบทุกภาพ ครูชมเชยและให้กำลังใจ</p> <p>3.4 ให้นักเรียนศึกษา text 1, text 2 ครูอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>3.5 ครูเปิด CD ให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์และการออกเสียงแล้วถามนักเรียนว่า มีคำใดที่นักเรียนพูดหรือออกเสียงไม่ได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบอย่างทั่วถึง จนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนจำคำศัพท์ได้จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงและทดสอบการอ่านออกเสียง 10 คำ</p>	<p>นักเรียนบอกชื่ออาชีพต่างๆที่นักเรียนรู้จัก เช่น teacher, nurse, doctor, postman , farmer</p> <p>2.1 นักเรียนดูรูปภาพ ที่ครูถาม พร้อมตอบคำถาม Yes/No</p> <p>2.2.นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ</p> <p>3.1 นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์และพูดตาม</p> <p>3.2 นักเรียนดูบัตรคำ สะกด และพูดตาม</p> <p>3.3 นักเรียนดูรูปภาพและฝึกพูดปากเปล่า พร้อมสะกดทีละคำ</p> <p>3.4 นักเรียนศึกษา text 1 text 2</p> <p>3.5 นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์ พร้อมดูภาพทีละภาพประกอบการอ่านออกเสียงเพื่อความคุ้นเคยและทดสอบการอ่านออกเสียง</p>

<p>ชั่วโมงที่ 2</p> <p>4. ชั้นฝึกทักษะ</p> <p>4.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนแบบความสามารถกลุ่มละ 4 คน แจก worksheet 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันทำครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังและจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพแต่ละกลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง นำไปติดไว้ข้างห้องเป็นผลงาน</p> <p>4.2 แจก worksheet 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันเติมตัวอักษรลงในช่องว่างใต้รูปภาพให้ถูกต้อง ครูเฉลยนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง เก็บไว้เป็นผลงานกลุ่ม</p> <p>4.3 ให้นักเรียนจับคู่พูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพตาม Worksheet 3 เช่น</p> <p>He is a doctor</p> <p>He is a carpenter</p> <p>She is an accountant</p>	<p>4.1 นักเรียนฟังและจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ</p> <p>4.2 นักเรียนช่วยกันเติมตัวอักษรลงในช่องว่าง</p> <p>4.3 นักเรียนจับคู่พูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพ</p>
<p>ชั่วโมงที่ 3</p> <p>5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>5.1 ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบความสามารถ จำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน (กลุ่มใหม่),</p> <p>5.2 ครูชี้แจงวิธีปฏิบัติในการทำกิจกรรมกลุ่มตาม Worksheet 4 5 6 7 8</p> <p>5.3 นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามใบมอบหมายงานโดยครูให้คำชี้แนะอย่างใกล้ชิด</p> <p>5.4 นักเรียนจับสลากลำดับกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานจนครบทุกกลุ่ม</p> <p>5.5 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายหลังจากการปฏิบัติกิจกรรมการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม</p> <p>6. ชั้นสรุป</p> <p>6.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ เรื่อง Jobs</p> <p>6.2 ครูให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด</p> <p>6.3 ครูให้นักเรียนแต่ละคนเตรียมความพร้อมเพื่อทำแบบทดสอบ เรื่อง Jobs</p> <p>7. ชั้นกิจกรรมเกม (ทดสอบ)</p> <p>7.1 ครูให้นักเรียนแข่งขันเกมเป็นรายบุคคลโดยการทำแบบทดสอบย่อย</p>	<p>5.1 นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน</p> <p>5.2 นักเรียนมอบหมายหน้าที่กันภายในกลุ่ม</p> <p>5.3 นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มตาม Worksheet 4 5 6 7 8</p> <p>5.4 นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานกลุ่มละ 1 worksheet</p> <p>5.5 นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามข้อสงสัยจากครู</p> <p>6.1 นักเรียนช่วยกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียน</p> <p>6.2 นักเรียนบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด</p> <p>6.3 นักเรียนเตรียมความพร้อมเพื่อทำแบบทดสอบ</p> <p>7.1 นักเรียนแข่งขันกันเป็นรายบุคคล</p>

<p>7.2 ครูแจกแบบทดสอบย่อยเรื่อง Jobs ให้นักเรียน คนละฉบับ จำนวน 10 ข้อ</p> <p>7.3 เมื่อหมดเวลาครูชี้แจงให้นักเรียนส่งกระดาษ คำตอบ พร้อมกับให้เพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ สลับกันตรวจ พร้อมลงชื่อผู้ตรวจ</p> <p>7.4 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ</p> <p>7.5 ครูเก็บคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เป็นผลการ ทดสอบย่อย</p> <p>8. ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้</p> <p>ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำ mind mapping คำศัพท์ เกี่ยวกับอาชีพ ที่เรียนและระบายสีให้สวยงามเป็น การบ้านเพื่อให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น</p>	<p>7.2 นักเรียนทำข้อทดสอบย่อย จำนวน 10 ข้อ เป็นรายบุคคลโดยไม่ปรึกษากัน</p> <p>7.3 นักเรียนส่งกระดาษคำตอบและสลับกัน ตรวจ</p> <p>7.4 นักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ</p> <p>7.5 นักเรียนแต่ละคนบอกคะแนนที่ได้ให้ครู บันทึกลงในสมุดบันทึกคะแนน</p> <p>นักเรียนทำ mind mapping และระบายสีให้ สวยงาม</p>
--	--

7. วิธีการวัดและประเมินผล

1. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
2. ประเมินการอ่านออกเสียง
3. ประเมินการพูดและการฟัง
4. การทดสอบย่อย

8. เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
2. แบบประเมินการอ่านออกเสียง
3. แบบประเมินการพูดและการฟัง
4. แบบทดสอบย่อย

9. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มคะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนทุกคนต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อยร้อยละ 80
2. แบบประเมินการอ่านออกเสียงคะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนทุกคนต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อยร้อยละ 80
3. แบบประเมินการพูดและการฟัง คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนทุกคนต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อยร้อยละ 80
4. แบบทดสอบย่อยเรื่อง Jobs คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนทุกคนต้องมีคะแนนเฉลี่ย อย่างน้อยร้อยละ 80

10. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

(นายอธิคุณ วิชาติ)

รองผู้อำนวยการ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

11.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางลำดวน มุกดา)

แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย \checkmark (เครื่องหมายถูก) ถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตามรายการประเมิน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน															สรุป					
		การมีส่วนร่วม			ความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบ			ทำงานเป็นระบบ			ใช้เวลาเหมาะสม			รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน			
		2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0						
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						
11																						
12																						
13																						
14																						
15																						
16																						
17																						
18																						
19																						
20																						
21																						
22																						
23																						
24																						
25																						
26																						
27																						
28																						
29																						
30																						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางลำดวน มุกดา)

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 1 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

80 - 100 ผ่าน

ต่ำกว่า 80 ไม่ผ่าน

แบบบันทึกคะแนนการประเมินระหว่างเรียน เรื่อง Jobs

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน				รวม (40 คะแนน)
		การอ่านออกเสียง (10 คะแนน)	การฟังและการพูด (10 คะแนน)	พฤติกรรมกลุ่ม (10 คะแนน)	ทดสอบย่อยท้ายแผน (10 คะแนน)	
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางลำดวน มุกดา)

แบบประเมินการพูด

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบการพูด	รวมคะแนน
		2	2	1	5
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2		
ความ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออกเสียง เน้นหนักในคำ	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำผิดหลัก การออก เสียงทำให้ สื่อสาร ไม่ได้	1	5
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัดพูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ เพื่อทำ ให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บ้าง คำทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	1	5
น้ำเสียง ประกอบ การพูด	พูดด้วย น้ำเสียงดัง ชัดเจน	พูดด้วย น้ำเสียงเบา ชัดเจน	พูดไม่ชัดเจน ขาดความ มั่นใจ	พูดได้น้อย มาก	1	5
รวม					5	15

เกณฑ์การให้คะแนน

พูดออกเสียงถูกต้องคล่องแคล่วชัดเจน	ให้	5	คะแนน
พูดออกเสียงถูกต้องคล่องแคล่วไม่ชัดเจน	ให้	4	คะแนน
พูดออกเสียงถูกต้องแต่ไม่คล่องแคล่ว	ให้	3	คะแนน
พูดออกเสียงไม่ถูกต้อง	ให้	2	คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

80-100	ผ่าน
ต่ำกว่า 80	ไม่ผ่าน

แบบบันทึกการประเมินการฟัง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความเข้าใจ	มารยาทในการฟัง	ความตั้งใจในการฟัง	ปฏิบัติตามคำสั่ง	รวมคะแนน
		4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2		
ความเข้าใจ	สามารถพูด ตอบตามได้ หลังจากที่ฟัง ได้ทั้งหมด	สามารถพูด ตามหลังจาก ที่ฟังได้เป็น ส่วนใหญ่	สามารถพูด ตามหลัง จากที่ฟังได้ เล็กน้อย	สามารถพูด ตามหลังจากที่ ฟังได้น้อยมาก	1	5
มารยาทใน การฟัง	มีมารยาทใน การฟังมาก	มีมารยาทใน การฟัง	มีมารยาทใน การฟังน้อย	ไม่มีมารยาทใน	1	5
ความตั้งใจใน การฟัง	มีความตั้งใจ ในการฟังมาก	มีความตั้งใจ ในการฟัง	ตั้งใจฟัง น้อย	ไม่ตั้งใจฟัง	1	5
การปฏิบัติ ตามคำสั่ง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ ถูกต้องและ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ ถูกต้องแต่ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่งไม่ ค่อยถูกต้อง และค่อนข้าง ช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ถูกต้อง น้อยมาก	1	5
รวม					4	20

เกณฑ์การให้คะแนน

สามารถพูดตามได้หลังจากที่ฟัง	ให้	5	คะแนน
สามารถพูดตามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่	ให้	4	คะแนน
สามารถพูดตามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย	ให้	3	คะแนน
สามารถพูดตามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก	ให้	2	คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

80-100	ผ่าน
ต่ำกว่า 80	ไม่ผ่าน

แบบประเมินการอ่าน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	อ่านออกเสียงถูกต้อง	อ่านคล่อง	การรู้ความหมาย	รวมคะแนน
		8	8	4	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2		
อ่านออก เสียงได้ ถูกต้อง	อ่านออกเสียง ได้ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นหนัก ในคำ	อ่านออกเสียง ได้ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง	อ่านออก เสียงได้ เล็กน้อย	อ่านออก เสียงได้ น้อยมาก	2	10
อ่านคล่อง	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้องภายใน เวลาที่กำหนด	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ได้ ถูกต้องแต่ ช้า	ออกเสียง คำผิด หลักการ ออกเสียง ทำและช้า	1	5
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	สามารถบอก ความหมาย คำศัพท์ได้ ทั้งหมด	สามารถบอก ความหมาย คำศัพท์ได้ เกือบทุกคำ	สามารถ บอก ความหมาย คำศัพท์ได้	สามารถ บอก ความหมาย คำศัพท์ได้ น้อย	1	5
รวม					4	20

เกณฑ์การให้คะแนน

อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเน้นหนักในคำและคล่อง	ให้ 5 คะแนน
อ่านออกเสียงได้ถูกต้องและคล่อง	ให้ 4 คะแนน
อ่านออกเสียงได้	ให้ 3 คะแนน
อ่านออกเสียงได้น้อย	ให้ 2 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

80-100	ผ่าน
ต่ำกว่า 80	ไม่ผ่าน

Text 1

Indefinite Article ได้แก่ a, an (ใช้กับคำนามนับได้ที่ไม่เจาะจง)

หลักการใช้ a, an

1. ใช้ an นำหน้าคำที่ขึ้นต้นด้วยสระ a, e, i, o, u หรือออกเสียงสระไม่ว่าจะเขียนขึ้นต้นด้วยพยัญชนะก็ตามเช่น an elephant, an hour, an umbrella, an apple
2. ใช้ a, an นำหน้าคำนามเอกพจน์ที่นับได้เสมอที่มีความหมายเป็น"หนึ่ง"
She has a dog.
Give me an apple.
This is a durian.
3. ใช้ a, an นำหน้าคำที่บอกอาชีพ
I am a student.
I want to be a teacher.
4. ใช้ a, an นำหน้านามเอกพจน์ที่แปลเป็นต่อ...(หน่วย)
Oranges cost 50 baht a kilogram.
5. ใช้ a กับการเจ็บไข้ได้ป่วย เช่น a stomachache, a headache, a fever
I have eaten papaya salad at lunch and now I have a stomachache.
6. ใช้ a, an ในประโยคอุทานตามหลัง what เช่น
What is this ? It's a pear.

เราจะไม่ใช่ a, an กับสิ่งต่อไปนี้

1. กับคำนามที่นับไม่ได้ (uncountable nouns)
2. ไม่ใช่หน้าชื่อวิชา ชื่อกีฬา ชื่อประเทศ ชื่อเมือง ชื่อมหาวิทยาลัย
3. ไม่ใช่หน้าคำที่เป็นมื้ออาหาร breakfast, lunch, dinner

Text 2

Pronoun

Personal pronoun (บุรุษสรรพนาม)

ใช้ Personal Pronoun แทนคำนามที่กล่าวถึงมาก่อนแล้ว โดยแยกออกเป็นดังต่อไปนี้

Person	Subject	Object
บุรุษที่ 1 (เอกพจน์) ผู้พูด	I = ฉัน	me
บุรุษที่ 2 (เอกพจน์) ผู้ที่ถูกพูดด้วย	You = เธอ, ท่าน	you
บุรุษที่ 3 (เอกพจน์) ผู้ที่ถูกพูดถึง	He = เขาผู้ชาย	him
	She = เขาผู้หญิง	her
	It = มัน	it
	We = พวกเรา	us
บุรุษที่ 1 (พหูพจน์)	You = พวกเขา	you
บุรุษที่ 2 (พหูพจน์)	They = พวกเขา พวกมัน	them
บุรุษที่ 3 (พหูพจน์)		

ประโยคตัวอย่าง

Nancy is my sister. She goes to school.

ในประโยคที่ 2 ใช้ she แทน Nancy ในประโยคที่ 1 เป็น Subject

He meets Nancy. Then he gives her a book.

ในประโยคนี้ her แทน Nancy ซึ่งทำหน้าที่เป็น Object

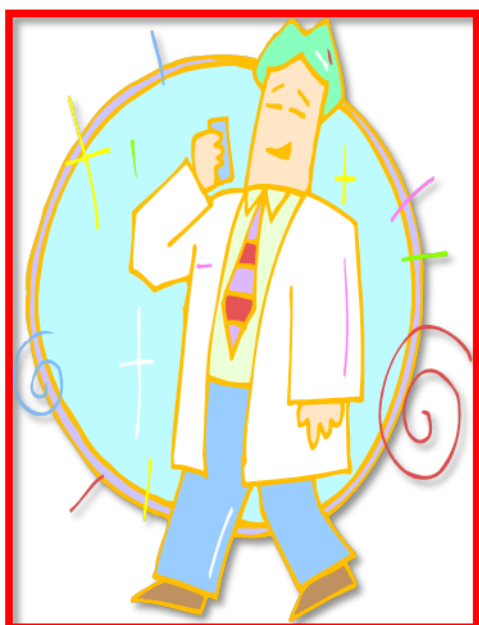
บัตรภาพอาชีพ

Accountant

Nurse

Doctor

Dentist

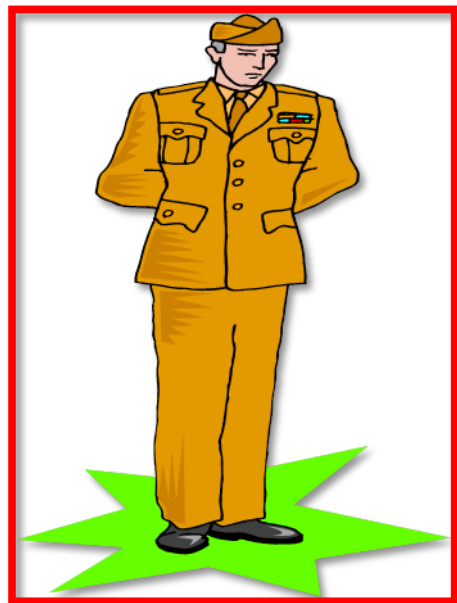
Clerk

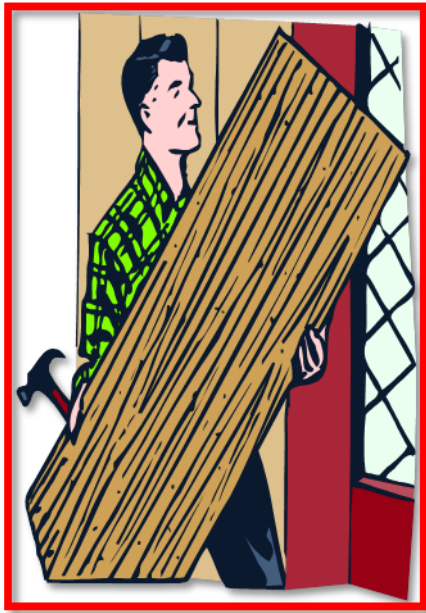
Farmer

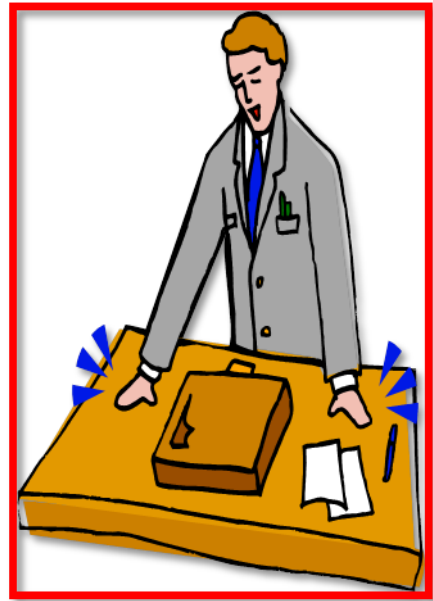
Teacher

Army officer

Carpenter

Lawyer

Mechanic

Pilot

Policeman

Postman

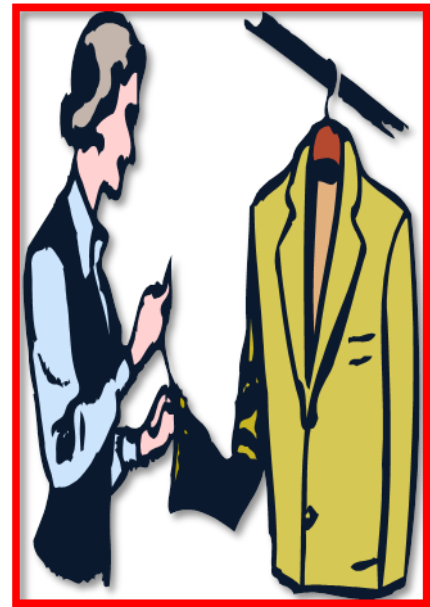
Fisherman

Architect

Fireman

Tailor

Engineer

บัตรคำอาชีพ

Accountant

Doctor

Farmer

Army officer

Nurse

Pilot

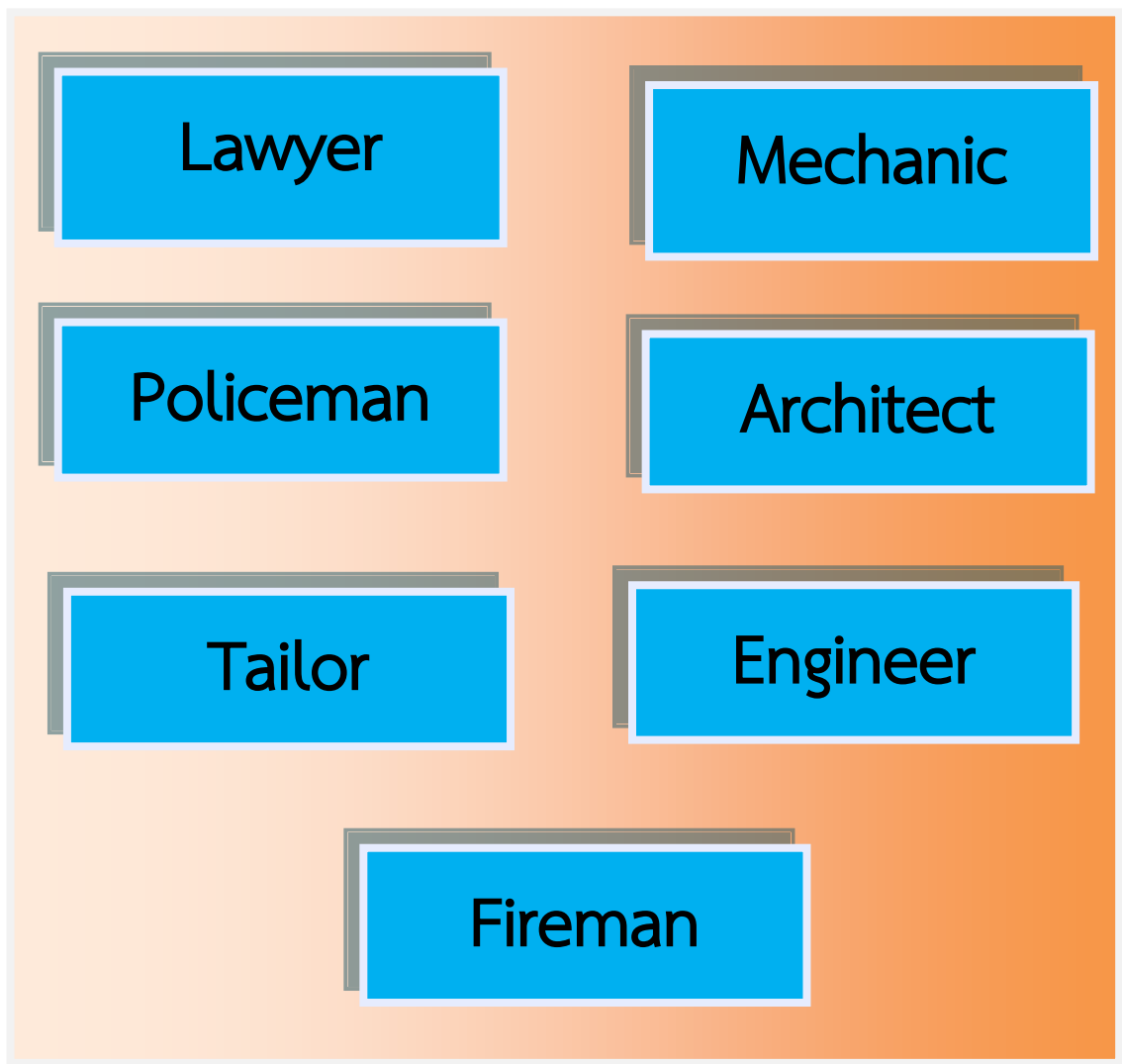
Carpenter

Clerk

Dentist

Fisherman

Worksheet 1

Direction : Listen and match the picture to the job.

1

2

3

4

5

6

carpenter

fireman

farmer

clerk

postman

pilot

Worksheet 2

Direction : Look, Listen and fill in the letter in the blank.

d _ _ _ _

p _ _ _ _

m _ _ _ a _ _ _

p _ _ _ _ m _ _ _

c _ _ p _ _ _ _

n _ _ _ _

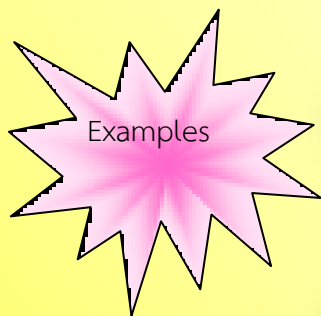
a _ _ _ o _ _ _ _

e _ _ _ n _ _ _

Worksheet 3

Direction : Work in pair with your friend then ask and answer about the pictures.

A : What is he?
B: He is a fireman.

A :?
B:

A :?
B:

A :?
B:

A :?
B:

A :?
B:

A :?
B:

A :?
B:

Worksheet 4

Direction: Match and write subject pronoun (He or she in the sentences).

D

E

F

G

H

1.a lawyer.
2. a dentist.
3. a farmer.
4. a mechanic.
5. a fisherman.
6.a policeman.
7. a postman.
8. a teacher.

Worksheet 5

Direction: Write the job in each picture again.

1. He's a.....
2. He's a.....
3. He's a.....
4. He's a.....
5. He's a.....
6. She's a.....
7. He's a.....
8. He's a.....

Worksheet 6

Direction: Match the sentence to the job.

1. I'm a teacher.

2. I'm a policeman.

3. I'm a carpenter.

4. I'm a farmer.

5. I'm a fisherman.

Worksheet 7

Direction: Look and fill in the letter in the blank.

f _ _ _ _

f _ _ _ _

a _ _ o _ _ _

t _ _ _ _

d _ _ _ _

a _ _ _ _

p _ _ _ _

p _ _ _ _

Worksheet 8

Direction: Look at the pictures and make sentences.

<p>He's She's</p>	<p>a an</p>	<p>taylor. engineer. farmer. architect. army officer. teacher.</p>
-----------------------	----------------------	--

Quiz

Look and write a word

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

9.....

10.....

เฉลยแบบทดสอบย่อย

1. a teacher
2. an accountant
3. a policeman
4. a pilot
5. a postman
6. a clerk
7. an engineer
8. a dentist
9. a mechanic
10. a lawyer

ภาคผนวก ข
ผลการประเมินแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
 ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านความถูกต้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน					
1.1 เนื้อหาที่เลือกมาใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน.....
1.2 หน่วยการเรียนรู้ที่เลือกสอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน.....
1.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน โดยใช้สมองเป็นฐาน.....
3. เนื้อหาการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
3.2 บอกขอขบข้ายเนื้อหาที่จะจัดให้นักเรียนในชั่วโมงนั้น.....
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน.....
3.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน.....
3.5 มีความชัดเจนและน่าสนใจ.....
4. กิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 ลำดับขั้นตอนตามกระบวนการเรียนรู้.....
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหา.....
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน.....
4.5 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาเรียน.....

5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....
5.4 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน.....
6. การวัดและประเมินผล					
6.1 กำหนดวิธีการประเมิน.....
6.2 กำหนดพฤติกรรมที่จะประเมิน.....
6.3 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ประเมิน.....
6.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
6.5 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 8 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่				ค่าเฉลี่ยรวม	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3	4		
1. ด้านความถูกต้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน						
1.1 เนื้อหาที่เลือกมาใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน	4.34	4.66	4.35	4.76	4.53	มากที่สุด
1.2 หน่วยการเรียนรู้ที่เลือกสอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน	3.87	4.78	4.22	4.42	4.32	มาก
1.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน	4.56	4.32	4.34	4.32	4.39	มาก
2. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเขียนได้เหมาะสม	4.55	4.90	4.76	4.56	4.69	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้เขียนได้ถูกต้องเหมาะสม	4.67	3.77	4.80	3.87	4.28	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	4.21	4.11	4.07	4.35	มาก
2.4 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	3.55	4.23	4.53	4.22	4.13	มาก
3. เนื้อหาการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.32	4.77	5.00	4.70	4.70	มากที่สุด
3.2 บอกขอบข่ายเนื้อหาที่จะจัดให้นักเรียนในชั่วโมงนั้น	3.26	4.45	4.64	4.20	4.20	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	4.22	4.32	4.46	4.46	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.56	4.50	4.905	5.00	4.74	มากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.33	5.00	.00	4.52	4.71	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่				ค่า เฉลี่ยรวม	สรุปผล การประเมิน
	1	2	3	4		
4. กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 ลำดับขั้นตอนตามกระบวนการเรียนรู้	4.36	3.78	4.87	4.33	4.34	มาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.45	3.44	4.34	4.00	4.06	มาก
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	4.67	3.45	4.11	4.23	มาก
4.4 เหมาะสมกับระดับขั้นของผู้เรียน	4.00	4.50	3.87	3.77	4.04	มาก
4.5 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.33	5.00	5.00	4.52	4.71	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.41	4.00	4.38	4.33	4.28	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4.32	5.00	4.90	4.50	4.68	มากที่สุด
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.89	3.80	4.05	4.44	4.30	มาก
5.4 เหมาะสมกับระดับขั้นและวัยของผู้เรียน	4.90	4.87	4.21	4.23	4.55	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 กำหนดวิธีการประเมิน	4.68	4.32	4.33	4.42	4.44	มาก
6.2 กำหนดพฤติกรรมที่จะประเมิน	5.00	4.33	4.44	4.56	4.58	มากที่สุด
6.3 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ประเมิน	4.00	4.34	3.97	4.87	4.30	มาก
6.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.89	4.80	4.64	3.90	4.31	มาก
6.5 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	4.56	4.67	4.54	4.53	มากที่สุด
โดยรวม	4.40	4.39	4.45	4.42	4.41	มาก

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

แบบทดสอบวัดความสามารถคำศัพท์จากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Unit 1 Jobs

จุดประสงค์ที่ 1 ดูรูปภาพแล้วเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง(Look at the picture and choose the correct spelling words)

1. a. taecher
- b. teacher
- c. taceher
- d. tecaher

2. a. tialor
- b. tialro
- c. tailor
- d. toilar

3. a. nurse
- b. nruse
- c. nsreu
- d. nuesr

4. a. cerlk
- b. crelk
- c. clerk
- d. crelk

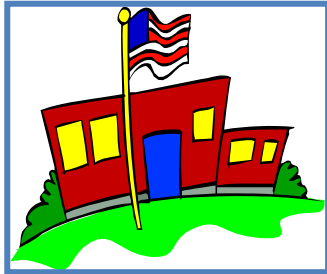

<p>จุดประสงค์ที่ 2 บอกความหมายของคำศัพท์</p> <p>5. He is a man who makes chair, desks, tables and house. What is he?</p> <p>a. farmer b. tailor c. mechanic d. carpenter</p> <p>6. He works at the hospital. He cures sick people. What does he do?</p> <p>a. doctor b. nurse c. dentist d. pilot</p> <p>7. Somsak works at his shop. He repairs car everyday. What does he do?</p> <p>a. mechanic b. carpenter c. clerk d. accountant</p> <p>8. When you have a toothache, you go to see a</p> <p>a. lawyer b. teacher c. postman d. dentist</p>	<p>จุดประสงค์ที่ 3 ตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ</p> <p>9. A : Do you know Mr. Suthep? B : Yes. He works at the post office. A : What is he? B : He is a</p> <p>a. carpenter b. postman c. tailor d. pilot</p> <p>Susan Jenkins is from England. She is twenty years old. She is an English teacher at City College. The college is in San Diego, California.</p> <p>10. What does Susan do?</p> <p>a. lawyer b. dentist c. teacher d. engineer</p>
---	--

Unit 2 Places

จุดประสงค์ที่ 1 ดูรูปภาพแล้วเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง

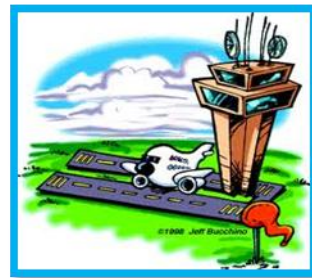
11. a. scholl
b. shcool
c. hscool
d. school

12. a. market
b. morket
c. merkot
d. markot

13. a. tample
b. temple
c. tempel
d. tampel

14. a. airport
b. airpart
c. airpourt
d. aripart

15. a. hospital
 b. hospatil
 c. hospatil
 d. haspitol

จุดประสงค์ที่ 2 บอกความหมายของคำศัพท์

16. The place where children like to visit and see some animals. Where is it?

- a. sea
 b. theater
 c. airport
 d. zoo

17. Mr. Sudchai is a teacher. He teaches Math. Where does he work?

- a. post office
 b. school
 c. police station
 d. temple

18. when you want to see a movie, you go to the

- a. movie theater
 b. airport
 c. fire station
 d. barber shop

จุดประสงค์ที่ 3 ตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ

19. A : Where does the policeman work?

B : They work at the

- a. hospital
 b. post office
 c. department store
 d. police station

20. Jack : Would you like to go eat out with me?

Joe : Yes, please. Where do you eat?

Jack : I eat at the

- a. laundry shop
 b. barber shop
 c. restaurant
 d. bank

Unit 3 Getting around

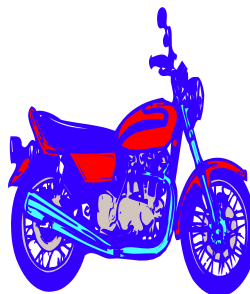
จุดประสงค์ที่ 1 ดูรูปภาพแล้วเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง

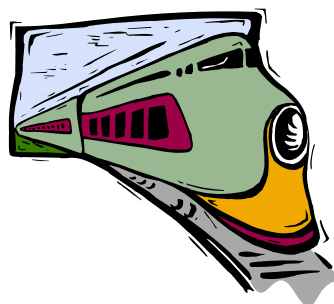
21. a. tucrk
b. truck
c. trcuk
d. track

22. a. plone
b. plaen
c. palen
d. plane

23. a. motorcycle
b. motorcyelc
c. motoreycle
d. motoreycl

- 24 a. trian
b. troin
c. tarin
d. train

จุดประสงค์ที่ 2 บอกความหมายของคำศัพท์

25. I am a large boat, I can go to in the sea or in the ocean. What am I?

- a. ship
- b. submarine
- c. boat
- d. speedboat

26. It has two wheels. Children ride me and take me to school. What is it?

- a. cart
- b. truck
- c. bicycle
- d. car

27. A bus is a

- a. vehicle
- b. place
- c. job
- d. cloth

28. A : How do you go to Japan?

B : I go to Japan by

- a. bus
- b. plane
- c. car
- d. truck

29. A : Which word is a road transport?

B :

- a. bus
- b. boat
- c. ship
- d. speedboat

30. A : which word is not a water transport?

B :

- a. ship
- b. boat
- c. speedboat
- d. helicopter

Unit 4 Clothes

จุดประสงค์ที่ 1 ดูรูปภาพแล้วเลือกคำศัพท์
ที่สะกดถูกต้อง

31. a. dress

- b. derss
- c. drses
- d. drese

32. a. swaeter

- b. sweatre
- c. sweater
- d. wseater

33. a. skrit
b. skirt
c. sktri
d. stkri

34. a. blouse
b. bulose
c. boluse
d. blouse

35. a. jaens
b. jeans
c. janes
d. janse

จุดประสงค์ที่ 2 บอกความหมายของคำศัพท์

36. It is a round shape. People like to wear it on their fingers. What is it?

- a. watch
b. hat
c. ring
d. glove

37. It is a type of small clock that you wear on your wrist. What is it?

- a. watch
b. glove
c. necklace
d. scarf

จุดประสงค์ที่ 3 อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถาม

At the store

38. A :

B: I'd like see some jacket, please.

- a. May I help you?
b. How have you been?
c. Excuse me.
d. Thank you.

Salesclerk : Good afternoon. Can I help You?

Supa : Yes, please. I want to buy a blouse for a party tonight.

Salesclerk : Here you are. It looks nice.

Supa : How much is it?

Salesclerk : It's 250 baht.

Supa : Here is 250 baht.

Salesclerk : Thank you very much.

39. what does Supa want to buy? a. shirt b. blouse c. jacket d. skirt	40. How much is the blouse? a. 100 baht b. 150 baht c. 200 baht d. 250 baht
---	---

เฉลยแบบทดสอบคำศัพท์จากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	b	21	c
2	c	22	d
3	a	23	b
4	c	24	d
5	d	25	a
6	a	26	d
7	a	27	a
8	d	28	c
9	c	29	b
10	b	30	a
11	c	31	d
12	d	32	a
13	a	33	c
14	b	34	b
15	c	35	a
16	a	36	b
17	d	37	c
18	c	38	a
19	a	39	b
20	d	40	d

แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นประโยชน์ที่มีข้อความเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะต่างๆ

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี โปรดตอบตามความเป็นจริงและตอบทุกข้อ แต่ละข้อมีคำตอบ 4 คำตอบ คือ ไม่จริง จริงบางครั้ง ก่อนข้างจริงและจริงมาก

ข้อความ	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
1. เวลาโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน
2. เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้
3. ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ
4. ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย
5. เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้
6. ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง
7. ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก
8. ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน
9. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส
10. ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน
11. เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ผู้อื่นได้
12. ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม
13. ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น
14. ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร
15. เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ
16. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ
17. เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้
18. เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าทำอะไรก่อนหลัง

ข้อความ	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
19. ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย
20. ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย
21. ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน
22. ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้
23. ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
24. เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้
25. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด
26. ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก
27. ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน
28. ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่
29. เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ
30. เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้

ตาราง 9 ผลการประเมินแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์คนที่			ค่าเฉลี่ยรวม	S.D.	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3			
1. เวลาโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	4	3	3	3.33	0.58	ปานกลาง
3. ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ	4	4	5	4.33	0.58	มาก
4. ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
5. เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้	3	3	4	3.33	0.58	ปานกลาง
6. ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง	4	5	3	4.00	1.00	มาก
7. ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก	4	4	4	4.00	0.00	มาก
8. ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน	5	3	4	4.00	1.00	มาก
9. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส	4	3	4	3.67	0.58	มาก
10. ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
11. เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ผู้อื่นได้	4	2	3	3.00	1.00	ปานกลาง
12. ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม	5	3	2	3.33	1.53	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น	5	3	3	3.67	1.15	มาก
14. ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร	5	4	3	4.00	1.00	มาก
15. เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ	4	3	4	3.67	0.58	มาก
16. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ	3	4	5	4.00	1.00	มาก
17. เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มี ต่อแบบประเมิน ความฉลาดทาง อารมณ์คนที่			ค่า เฉลี่ย รวม	S.D.	สรุป ผลการ ประเมิน
	1	2	3			
18. เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉัน ตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	4	5	3	4.00	1.00	มาก
19. ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ ไม่คุ้นเคย	5	3	4	4.00	1.00	มาก
20. ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย	5	3	4	4.00	1.00	มาก
21. ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน	3	4	5	4.00	1.00	มาก
22. ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้	4	4	3	3.67	0.58	มาก
23. ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	4	3	5	4.00	1.00	มาก
24. เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบาย เหตุผลที่เขายอมรับได้	4	3	4	3.67	0.58	มาก
25. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด	4	4	3	3.67	0.58	มาก
26. ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก	3	4	4	3.67	0.58	มาก
27. ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์ และวันหยุดพักผ่อน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
28. ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	4	5	4	4.33	0.58	มาก
29. เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉัน ชอบ	5	3	3	3.67	1.15	มาก
30. เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้	4	3	3	3.33	0.58	ปานกลาง
โดยรวม				3.87	0.77	มาก

ภาคผนวก ง
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 10 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
1	0.67	สอดคล้อง
2	0.67	สอดคล้อง
3	0.67	สอดคล้อง
4	1.00	สอดคล้อง
5	1.00	สอดคล้อง
6	1.00	สอดคล้อง
7	0.67	สอดคล้อง
8	0.67	สอดคล้อง
9	1.00	สอดคล้อง
10	1.00	สอดคล้อง
11	1.00	สอดคล้อง
12	1.00	สอดคล้อง
13	0.67	สอดคล้อง
14	0.67	สอดคล้อง
15	1.00	สอดคล้อง
16	0.67	สอดคล้อง
17	0.67	สอดคล้อง
18	0.67	สอดคล้อง
19	1.00	สอดคล้อง
20	1.00	สอดคล้อง
21	1.00	สอดคล้อง
22	0.67	สอดคล้อง
23	1.00	สอดคล้อง
24	1.00	สอดคล้อง
25	1.00	สอดคล้อง
26	0.67	สอดคล้อง
27	1.00	สอดคล้อง
28	1.00	สอดคล้อง
29	0.67	สอดคล้อง
30	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	IOC	ผลการประเมิน
31	1.00	สอดคล้อง
32	1.00	สอดคล้อง
33	1.00	สอดคล้อง
34	0.67	สอดคล้อง
35	1.00	สอดคล้อง
36	1.00	สอดคล้อง
37	0.67	สอดคล้อง
38	1.00	สอดคล้อง
39	0.67	สอดคล้อง
40	1.00	สอดคล้อง
41	0.67	สอดคล้อง
42	0.67	สอดคล้อง
43	1.00	สอดคล้อง
44	1.00	สอดคล้อง
45	1.00	สอดคล้อง
46	0.67	สอดคล้อง
47	1.00	สอดคล้อง
48	0.67	สอดคล้อง
49	0.67	สอดคล้อง
50	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.50
2	0.38
3	0.50
4	0.29
5	0.63
6	0.46
7	0.83
8	0.71
9	0.38
10	0.58
11	0.58
12	0.71
13	0.21
14	0.75
15	0.33
16	0.50
17	0.58
18	0.75
19	0.83
20	0.75
21	0.33
22	0.63
23	0.58
24	0.71
25	0.58
26	0.75
27	0.33
28	0.63
29	0.58
30	0.45
31	0.68
32	0.58

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
33	0.67
34	0.35
35	0.54
36	0.32
37	0.51
38	0.45
39	0.48
40	

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) = 0.97

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน

ข้อคำถามข้อที่	IC	ผลการประเมิน
1	1.00	สอดคล้อง
2	0.67	สอดคล้อง
3	1.00	สอดคล้อง
4	1.00	สอดคล้อง
5	1.00	สอดคล้อง
6	1.00	สอดคล้อง
7	0.67	สอดคล้อง
8	0.67	สอดคล้อง
9	1.00	สอดคล้อง
10	1.00	สอดคล้อง
11	1.00	สอดคล้อง
12	1.00	สอดคล้อง
13	0.67	สอดคล้อง
14	0.67	สอดคล้อง
15	1.00	สอดคล้อง
16	1.00	สอดคล้อง
17	1.00	สอดคล้อง
18	1.00	สอดคล้อง
19	0.67	สอดคล้อง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อคำถามข้อที่	IC	ผลการประเมิน
20	1.00	สอดคล้อง
21	1.00	สอดคล้อง
22	0.67	สอดคล้อง
23	1.00	สอดคล้อง
24	1.00	สอดคล้อง
25	1.00	สอดคล้อง
26	1.00	สอดคล้อง
27	0.67	สอดคล้อง
28	1.00	สอดคล้อง
29	1.00	สอดคล้อง
30	0.67	สอดคล้อง

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้
 สมอเป็นฐาน

ข้อคำถามข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy})
1	0.34
2	0.50
3	0.26
4	0.37
5	0.65
6	0.44
7	0.59
8	0.64
9	0.57
10	0.32
11	0.40
12	0.77
13	0.34
14	0.45
15	0.66
16	0.65

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถามข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy})
17	0.36
18	0.37
19	0.62
20	0.76
21	0.44
22	0.66
23	0.61
24	0.47
25	0.63
26	0.37
27	0.45
28	0.36
29	0.76
30	0.87

ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ทั้งหมด เท่ากับ 0.98

ภาคผนวก จ
คะแนนนักเรียน

ตาราง 14 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	Pre-test (40)	Post -test (40)
1	15	32
2	17	29
3	13	30
4	14	28
5	13	30
6	13	30
7	12	29
8	15	29
9	19	35
10	20	34
11	13	30
12	16	33
13	15	32
14	13	28
15	20	34
16	28	38
17	13	27
18	34	38
19	12	32
20	20	32
21	18	34
22	14	32
23	20	35
24	21	35
25	16	32
26	18	35
27	16	35
28	19	32
29	26	28
30	30	37

ตาราง 15 คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และและพฤติกรรมกลุ่ม
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (40)	คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และและพฤติกรรมกลุ่ม ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน														
		แผนที่ 1(40)					แผนที่ 2(40)					แผนที่ 3(40)				
		อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)
1	15	7	7	7	7	28	8	8	8	8	32	8	8	7	8	31
2	17	7	7	8	8	31	8	8	8	8	32	8	8	6	8	30
3	13	6	8	6	8	28	7	8	6	8	29	8	8	7	8	31
4	14	8	7	6	8	29	8	8	7	8	31	8	8	6	8	30
5	13	7	8	6	8	28	8	8	7	8	31	7	8	6	8	29
6	13	8	8	6	8	30	7	8	6	8	29	8	8	7	8	31
7	12	8	8	6	8	30	8	8	7	8	31	8	8	8	8	32
8	15	7	7	8	8	30	8	8	8	8	32	7	8	9	8	32
9	19	8	8	9	8	33	8	9	8	8	33	8	8	9	9	34
10	20	8	8	10	8	34	8	8	9	8	33	9	9	8	9	35
11	13	8	8	6	8	30	8	9	7	8	32	8	8	9	8	33
12	16	7	8	7	8	30	7	8	8	8	31	8	8	8	8	32
13	15	8	7	7	9	31	8	8	7	9	32	8	8	6	8	30
14	13	8	8	7	8	31	8	8	7	8	31	8	9	7	7	31
15	20	8	8	9	8	33	8	7	7	8	30	9	8	9	10	36
16	28	9	9	10	8	36	8	8	8	9	33	10	8	10	10	38
17	13	8	8	7	8	31	10	7	9	8	34	8	8	7	8	31
18	34	8	9	10	9	36	8	8	6	9	31	10	8	10	8	36
19	12	8	7	7	8	30	10	8	10	8	36	8	8	8	8	32

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่ม ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน															
	แผนที่ 1(40)					แผนที่ 2(40)					แผนที่ 3(40)					
	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	
20	20	9	8	8	8	33	8	8	8	8	32	8	8	8	8	32
21	18	8	8	8	8	32	8	8	7	8	31	8	7	8	8	31
22	14	9	7	7	8	31	8	8	9	8	33	8	7	7	8	30
23	20	8	8	8	8	32	8	8	8	8	32	8	8	8	8	32
24	21	8	8	9	8	33	8	8	7	8	31	9	7	9	8	33
25	16	8	8	8	8	32	8	8	9	8	33	9	8	8	8	33
26	18	8	7	8	8	31	8	8	9	8	33	8	9	8	8	33
27	16	8	8	8	8	32	8	8	9	8	33	9	8	9	8	34
28	19	8	7	8	8	31	8	8	8	8	32	9	8	8	8	33
29	26	9	8	7	8	32	8	8	7	8	31	9	8	9	9	36
30	30	9	9	10	8	36	9	9	9	8	35	9	8	9	9	35

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่ม ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน					คะแนนทดสอบหลังตั้งเรียน (40)
	แผนที่ 4					
	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	
1	7	8	9	8	32	32
2	8	8	8	8	32	29
3	8	8	7	8	31	30
4	8	9	7	9	33	28
5	8	8	8	9	33	30
6	7	8	7	9	31	30
7	8	9	7	8	32	29
8	8	8	8	9	33	29
9	7	7	10	9	33	35
10	8	8	10	9	35	34
11	8	8	8	9	33	30
12	8	8	8	9	33	33
13	8	8	7	8	31	32
14	8	7	8	9	32	28
15	8	9	10	9	36	34
16	9	8	10	10	37	38
17	7	7	8	9	31	27
18	9	8	10	8	35	38
19	8	8	8	9	33	32
20	8	9	8	9	34	32
21	8	8	9	9	34	34
22	8	8	8	9	33	32
23	8	8	8	8	32	35

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการอ่านออกเสียง การฟัง การพูด แบบทดสอบย่อยหลังเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน					คะแนนทดสอบหลังเรียน (40)
	แผนที่ 4					
	อ่านออกเสียง (10)	การฟังและการพูด (10)	ทดสอบท้ายแผน (10)	พฤติกรรมกลุ่ม (10)	รวม (40)	
24	8	8	10	9	35	35
25	8	8	8	9	33	32
26	9	9	8	9	35	35
27	8	8	9	10	35	35
28	8	8	8	9	33	32
29	8	8	8	9	33	28
30	9	9	9	10	37	37

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0530.5(2)/1078

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียน
โรงเรียนบ้านหนองทรายขาว ตำบลบ้านทรายขาว อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ด้วย นางสาวดวง มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ เพื่อให้การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวดวง มุกดา เก็บรวบรวมข้อมูลกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ทั้งนี้จะเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ตั้งแต่เดือนมกราคม 2556 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 เป็นต้นไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

1. เก็บข้อมูล
2. เก็บข้อมูล
3. เก็บข้อมูล

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูทรัพย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(นายอธิคุณ วิชัย)

รองผู้อำนวยการ ศึกษาระบบการแทน
ผู้อำนวยการ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.1076

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์จักร์พัลลภกรโท สุระเพ็ญ

ด้วย นางสาวตวัน มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำเนิด)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.1076

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์ฉวีฉวี งามนิรันดร์

ด้วย นางลำตวน มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชุกาแพง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.1076

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน นายไพฑูริย์ คุ้มมาก

ด้วย นางลำตวน มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำเนิด)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.1076

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์เพ็ญพิศุ จันทรีขอนแก่น

ด้วย นางสาวตวัน มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนารการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิติตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูก้าแพง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.1076

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน นายชูชีพ ชัยนันทน์ สุจินานุก

ด้วย นางสาวตวัน มุกดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.นฤมล เอนกวิทย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำเนิด)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ	นางลำดวน มุกดา
วันเกิด	วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 54 หมู่ที่ 10 ตำบลปอภาร อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000 โทรศัพท์ 08-9571-7596
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด 45280
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2527	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
พ.ศ. 2556	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

